

ΜΑΧΗΤΗΣ

150ΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΓΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Τιμή φύλλον δραχμ. 1500

ΕΤΟΣ Α'.

Φύλλον 16ον

Χανιά 15 'Οκτωβριου 1949

ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΩΣ...

Του κ. ΠΑΝ. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΔΑΚΗ Δικηγόρου

Δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ διατυπώωμεν εὐχαριστίας καὶ ἐπαίνους πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὴν διακηρυχθεῖσαν παρ' αὐτοῦ, κατὰ τρόπον περισσότερον ἢ ἄλλοτε κατηγορηματικὸν, ἰδεολογικὴν ἀρχὴν τοῦ ἱστορικοῦ κόμματος ποὺ ἐδημιούργησεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ἀναγκαῖον καὶ σκόπιμον νὰ κληθοῦν εἰς τὸ πολιτικὸν προσκήνιον **ΝΕΟΙ ΑΝΔΡΕΣ** ἐκ τρώσων τοῦ μαρτυρικοῦ πολέμου.

Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ ἐπιδειώξωμε οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν γενεὰν αὐτὴν — καὶ παραλλήλως πρὸς ἡμᾶς ὅλοι οἱ ἐνδιαφέρονται διὰ τὸν ἐγκαινιασμόν τῆς δευτέρας φάσεως τῆς δραστηριότητος τοῦ Κόμματος ποὺ ἐφώτισε τὸν ζοφερόν ὄριζοντα τοῦ 1910 — εἶναι ἡ **ΑΣΙΟΠΟΙΗΣΙΣ** τῆς ὡς ἄνω ἱστορικῆς διακηρύξεως τοῦ κ. Σοφοκλῆ Βενιζέλου καὶ ἡ πραγματοποίησις τῶν ἰδικῶν μας προθέσεων **ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΩΣ** καὶ οὐχὶ κατ' ἐξάρτησιν ἐκ τῶν διαθέσεων τοῦ παλαιοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

Εἶναι, βέβαια, ἀκρῶς ἐνθαρρυντικὴ, διὰ τοὺς **ΝΕΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ**, ἡ αὐτεπάγγελτος ἀναγνώρισις, ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ, τῆς ἀνάγκης ὅπως κληθοῦν οὗτοι καὶ προσφέρουν τὰ πολυτιμα ἀποθέματα τῆς **ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ** καὶ τοῦ **ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ** τῶν εἰς τὸν κοινὸν μεταπολεμικὸν ἀγῶνα πρὸς ἀντασυνκρότησιν τῆς Χώρας μας, ἀλλὰ τὸ βασικὸν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι νὰ ὑπάρξουν οἱ ὠρισμένοι, οἱ συγκροτημένοι, **ΝΕΟΙ**, ποὺ θὰ ἡμπορέσουν νὰ ὀρθώσουν τὸ ἀνάστημά τῶν κατέναντι τῶν παλαιῶν πολιτικῶν διὰ νὰ κατηγορήσουν καὶ νὰ στηλιτεύσουν, ἀφ' ἑνὸς, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποδείξουν μεθόδους καὶ λύσεις ἱκανοποιούσας τὸ **ΚΟΙΝΟΝ ΑΙΣΘΗΜΑ** τοῦ πολυβασανισμένου μεταπολεμικοῦ κόσμου, ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ ἄγνοια θεωρητικῆς δρᾶσις τῶν «διανοητικῶς πολυπραγμόνων», χωρὶς νὰ ἀντεδείκνυται, συνιστᾷ, σήμερον, μίαν περιττὴν ἐπανάληψιν, ἡ ὁποία λαμβάνει χώραν, κατὰ σύστημα, ἀφ' ἧς ἡ

ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ ἐξεδήλωσε τὰς πρώτας τάσεις βελτιώσεως τῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχὴν, σήμερον, οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἀνάγκην ἐμπρόκτου ἐφαρμογῆς τῶν θεωρητικῶν γνώσεων τῶν φιλοδοξούντων ν' ἀναλάβουν ἡγετικὴν δρᾶσιν καὶ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχὴν ἐπιθυμοῦν νὰ παραμερίσουν τοὺς παλαιοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας τῶν, τοὺς καπηλευομένους κάθε προσοδευτικῇ ἀρχῇ καὶ ἔννοιαν καὶ ἐμπαίζοντας τὰς μάζας τῶν ὁπαδῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν πλὴν ἐκείνων κατὰ τὰς ὁποίας διακυβεύονται τὰ προσωπικὰ πολιτικὰ — κομματικὰ συμφέροντά των.

Εἶναι, ἐπομένως, ἐξ ἴσου ἐνθαρρυντικόν, διὰ τοὺς **ΝΕΟΥΣ** καὶ τοῦτο, μολοντί εἶναι βέβαιον ὅτι ἐλάχιστοι εἶναι οἱ **Νέοι** ποὺ θ' ἀπεφάσιζαν νὰ συγκροτηθοῦν ἀνεπιφυλάκτως μετὰ τοὺς «σεβαστοὺς παλαιοὺς πολιτικοὺς» καὶ νὰ ἀγνοήσουν τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς κακῆς ἐννοουμένης «νεανικῆς συστολῆς» καὶ τῆς περισσότερον κακῶς ἐννοουμένης «πολιτικῆς χρηστομαθείας».

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ἐν τούτοις, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπολύτως τίποτε, ἐὰν οἱ **ΝΕΟΙ** ποὺ φιλοδοξοῦν ν' ἀναλάβουν ἡγετικὴν δρᾶσιν, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ἱστορικὴν διακήρυξιν τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου, ἐξηκολούθουν νὰ ὑποκλίνωνται, ἐκ συνηθείας, ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν τῆς παλαιᾶς σχολῆς καὶ νὰ ὑπολογίζων ἐπὶ τῶν ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας θὰ προκαλέσῃ ἡ πρὸς τοὺς παλαιοὺς... ἀνευλαβὲς διαγωγή των. Αὐτοῦ τοῦ εἴδους αἰσθηματισμοὶ δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ πρὸ πάντων εἰς μίαν ἐποχὴν, ὅπως ἡ σημερινή, συνταρακτικῶν δυνατοτήτων πρὸς πολλαπλασιασμόν ἢ μείωσιν τῶν ἀνέσεων τοῦ ἀνθρώπου.

Πιστεύομεν ὅτι εἶναι πλεονασμὸς νὰ προσθέσωμεν ὅτι οἱ φιλοδοξοῦντες νὰ ἐμφανίσουν εαυτοὺς εἰς τὸ πολιτικὸν προσκήνιον **ΝΕΟΙ ΑΝΔΡΕΣ** δὲν πρέπει νὰ ἐξαρθήσουν τὰς ἀποφάσεις (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
“Όργανον αγώνος τής Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Έλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κακατοσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτησια Δραχμ. 30.000

Έξάμηνος » 15.000

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΠΡΩΤΟΒΡΕΞΙΑ

Έρριξε προχθές την εύλογία του,
από τὸ μεγαλοπρεπή θρόνον του, ὁ
Παντοδύναμος.

Έκτυφλωτικὰς ἀστραπὰς σπάθιζαν
μέ την ἀσύλληπτη γοργότητά τους
τὸ ἄπειρο Όμοβροντίες οὐρανίων
τηλεβόλων καὶ πυρὰ ὁμαδῶν μυ-
δραλίων, θονοῦσαν τὸ σύμπαν καὶ
φωτεινὰ φευγαλέα μετὰ δριμύτητά
ρα—οἱ κεραυνοί—στόλίζαν ! τὸ θα-
θὺ κρίξο τοῦ σκυθρωποῦ οὐρανοῦ.

Φαντασμαγορικὴ θεία γιορταστι-
κὴ τῆς ἰφύσεως τελετὴ τὸ πέσιμο
τῶν πρώτων βροχῶν. Μεγαλοπρεπὴ
ἀφθοαστου θείου μεγαλείου τὰ ἐγκαί-
νιά των.

Ύστερα ἀπὸ τὰς ἀστραπὰς τὰς
βροντὰς καὶ τοὺς κεραυνούς, ἡ πα-
ρέλασις ἀσυλήπτου ἀριθμοῦ ὕδατι-
νων γραμμῶν, πού πέφτανε ἀπὸ τὰ
γκριζόμενα σύννεφα μετὰ δύναμη κα-
τω στὴ γῆ καὶ πού σὲ λίγο στιγμι-
τίζανε ἀνάστροφα ὕδατινα καρφά-
κια, στὸ κολυμπιασμένο νερὸ τῆς
βροχῆς.

Γνώριμο ἀγαπημένο χαρούμενο
θέαμα πού ποτὲ στὸ ἀντίκρουμά του
δέν ἐνοίωσες πληξὴ ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ.

Μιά εὐωδιὰ ἀπλώθη εἰς τὰ γύρω
μέ τις πρώτες στάλες, πού ἀνεδύετο
ἀπὸ τὴν ἡλιοφημένη παρθένα γῆ.
πού ἀνυπόμονη καὶ ἀκούραστη γεν-
νήτρα, περίμενε τὸ θεῖο δρόσος γιὰ
νὰ ἐπιδοθῇ μετὰ ἐπιμέλειαν περισσή,
στὸ γόνιμο τῆς ἀποδόσεως ἔργο.

Μαζεύει σὰν ξερὸ σφυγγάρι τὸ
οὐράνιο νέκταρ, τὸ καταπίνει ἀχόρ-
ταγῇ καὶ σὰν νὰ λυπάται πὼς δὲν
προφθάνει νὰ τὸ καταπιῇ ὅλο.

Καὶ προχωρεῖ σιγά, σιγά, τὸ θεῖο
δρόσος καὶ μουσκεύει τὴ μάνα γῆ.

Έκει θὰ συναντήσῃ τοὺς πυρί-
νας τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ φυτικῆς
Βασιλείου πού καρτερικοὶ περίμε-
ναν μῆνες τώρα, τὴν ὁμορφὴ αὐτὴ

ΣΤΟΝ ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ

Μᾶς ἐγνωρίσατε καλὰ καθὼς δὲν ἀμφιβάλλω
ὅταν βροντοφωνήσαμε τὸ ΟΧΙ τὸ μεγάλο
κι' ἀπ' τὶς κορφὰς πετάξαμε τοὺς Ἰταλοὺς μιὰ μέρα
καὶ τοὺς ἐδιώξαμε μακριὰ μέχρι τῆ γῆ τους πέρα.

Στὰ ἴδια σας τὰ χῶματα στὴν ὑπουλὴ σας χώρα
ξέσπασε τοῦ πολέμου μας ἡ τρομερὴ ἡ μπόρα
κι' ἔτσι τὴν ἐγνωρίσατε πὼς πολεμᾷ ἡ Ἑλλάδα
καὶ πὼς κρατᾷ ἀγέροχα τῆς Δευτεριᾶς τὴ δάδα.

Χόιζα... Σὲ σὲ καὶ στὴ τρανὴ ! ; θὰ πῶ τὴν Ἀλβανία
μέ τὴ γνωστὴ τοῦ τόπου μας αὐτὴ τὴν παροιμία
«πὼς ὅποιος κἀνθεταὶ καλὰ καὶ πιὸ καλὰ γυρεύει
ὁ διάβολος... κακόψιστα κουνιὰ τοῦ μαγειρεύει...»

Γ. ΠΑΤΕΡΟΣ

στιγμὴ γιὰ νὰ ξεπεταχτοῦν εἰς λίγο
στὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ ἐκτελέσουν
πρόθυμες μητέρες τὸν ὑψηλὸ προο-
ρισμὸ τους.

Χιλιάδες σκυθρωπὰ πρόσωπα φω-
τίστηκαν μετὰ τῆς ἐλπίδος τὸ χαμόγε-
λο Γέμισαν χαρὰ οἱ γεωργοὶ μας.
Οἱ ἀγνοὶ αὐτοὶ τῆς γῆς δουλευτά-
δες, βλέπουν μετὰ ἀνείπωτῃ χαρὰ τὸ
ὕγρὸ λευκὸ χρυσάφι πού ρίχνει τοῦ
Θεοῦ ἡ χάρις, ἀνοιχτοχέραι καὶ
σπλαχνικὴ, ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ ἀκατά-
λυτου καὶ αἰώνιου θρόνου του.

Δὲν λέω, νοιώθει κι' ὁ ἄλλος κό-
σμος μετὰ χαρὰ τὴν μεγάλῃ εὐεργετι-
κὴ ἐπίδρασι τῶν βροχῶν. Όμως σὰν
τὴ χαρὰ τοῦ γεωργοῦ δὲν μπορεῖ νὰ
παραβληθῇ.

Αὐτὸς γνωρίζει ἀλλὰ καὶ βλέπει
πὼς μετὰ τις βροχὰς αὐτὲς ἡ θεδέμα
τῶν ἐλθῶν, τὰ ἐσπεριδοειδῆ, τὰ κά-
στανα κ.λ.π. ἐξασφαλίστηκαν.

Πὼς θ' ἀνθίσῃ καὶ θὰ βλαστήσῃ ὁ
θύμος, ὁ ἔρικας, ἡ κουμαρά, ὁ ἀκὺ
σαρος καὶ τόσοι ἄλλοι θάμνοι καὶ
θὰ τραποῦν τὰ ζῶα καὶ τὰ μελίτσια,
πὼς θὰ φυτρώσουν τὰ ραδίκια καὶ
τ' ἄλλα ἀγριόχορτα, τὰ μανιτάρια,
τὰ λάχανα καὶ πὼς θὰ πλουτισθῇ τὸ
ἀπέραντο τῆς γῆς περιδόλι, χαρὰ
καὶ ἀνακούφιση σ' ὅλα τῆς γῆς τὰ
πλάσματα καὶ πὼς θὰ στολισθοῦν οἱ
κίμποι τὰ βουνὰ καὶ τὰ δένδρα μετὰ
τὰ ἀποδημητικὰ ἀγριοπούλια πού ἡ
Θεία Πρόνοια τοῦ ἐξαποστέλει κάθε
χρόνον στὴ δύσκολη χειμωνιάτικῃ ἐ-
ποχῇ τροφὴ ἐκλεκτὴ νόστιμῃ καὶ ξε-
κούραστη.

Ἄς εἶναι εὐλογημένο τοῦ σπλα-
χνικοῦ Θεοῦ τὸ ἅγιον ὄνομα.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΨΥΧΡΟΣ

ΟΡΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΝΟΙ

Μεταξὺ τῶν βουνίσσιων καὶ
τῶν πεδινῶν, ὑπάρχει πάντα
μία διάστασις.

Οἱ βουνίσσιοι βλέπουν τοὺς
πεδινοὺς ἀπὸ κάποιο ὕψος—ἀφ'
ὕψηλοῦ—καὶ νοιώθουν διὰ τοὺς
ἐαυτοὺς τῶν ὑπεροχῆν, δι' ὃ καὶ
τοὺς πεδινοὺς ἀποκαλοῦν μετὰ
περιφρονησεως «Κατωμερίτες».
Οὗτοι πάλιν θεωροῦν ἐαυτοὺς
περισσότερον πολιτισμένους
τοὺς δὲ βουνίσιους ἀξέστους
καὶ ἔτσι ὅλοι μένουν ἱκανοποιη-
μένοι.

Τὸ παρακάτω τραγοῦδι φανε-
ρῶνει τὴν περιφρόνισιν τῶν
Μαδαριτῶν (Δευνορειτῶν) πρὸς
τοὺς Κατωμερίτες.

Καὶ τοὺς καὶ τοσοὶ νιοὺς πού γεύ-
ονται

κάτω στὰ κάτω μέρη (ἢ στὸ κα-
τωμέρι)

καὶ τῶν τοῦ κόσμου τὰ καλὰ,
τῇ χώρᾳ τὰ ξαρέσκια
καὶ κάνουν ὄψι καὶ μορφῇ,
ὡς εἶν' ἡ κολισαῦρα !

Χαρὰ τοσοὶ νιοὺς πού γεύονται
ἀπάνω στὴ μαδάρα

καὶ τῶν τῇ—ν—πάχνη τοῦ χιο-
νιοῦ,

τὸ δροσερὸ ἀέρι,
καὶ κάνουν ὄψι ὁμορφῇ,
ὡς εἶν' τὸ πορτακάλι.

«ΕΝΑΣ ΠΑΛΑΙΟΣ»

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Σημείωμα του καθηγητού κ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗ ΜΠΑΛΑΣΚΑ, Γραμματέως της Έργατοϋπαλληλικής Συνδικαλιστικής Παρατάξεως Φιλελευθέρων

Το συνδικαλιστικό ζήτημα της χώρας μας είναι συνάρτησις γενικών συνθηκών, κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών από μίαν όψη και υποκειμενικών δυνατοτήτων, από την άλλη πλευρά. Συνεπώς όχι μόνον η λύσις του συνδικαλιστικού ζητήματος, αλλά και αυτή η απλή μελέτη και κατάστρωσις των συναφών προβλημάτων προϋποθέτει επιτυχή συντονισμόν των συνθηκών και προϋπαρξίν ήγειτικών στελεχών καταλλήλων.

Διὰ τὴν ἐκτεθεῖ ἑτοιμὴν τὸ ζήτημα ἀπὸ τῶν στηλῶν μιᾶς ἐφημερίδος ἔστω καὶ μὲ πολὺ συνοπτικὰς γραμμὰς εἶναι δύσκολον.

Θὰ ἐπιχειρήσωμεν ἐν τούτοις, νὰ σύρωμεν δύο μόνο γραμμὰς, ἀρκεῖς νὰ προσφέρουν ἓνα νόημα στὸν ἀναγνώστη καὶ νὰ τὸν εἰσαγάγουν στὸ σωστὸ δρόμο, γιὰ τὴν περαιτέρω ἐρευνά.

Ἡ μιὰ γραμμὴ εἶναι τὸ συνδικαλιστικὸ ζήτημα ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῆς κρατικῆς πολιτικῆς.

Ἡ ἄλλη ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῶν καθυκόντων τῆς ἐργατικῆς τάξεως, γιὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς της.

***

Ἡ κρατικὴ πολιτικὴ ἐν σχέσει μὲ τὸν συνδικαλισμὸν χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀφέλειαν τῶν κυβερνώντων πὺν δὲν ὑποπτεύονται ὅτι ἡ περιφρόνησις πρὸς τὸ συνδικαλιστικὸ ζήτημα ἐγκυμονεῖ κινδύνους Ἐθνικοῦς, φυλετικοῦς, κοινωνικοῦς. Διότι ἐν ᾧ χρόνῳ ἀσχολεῖται ἡ Βουλὴ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐφοπλιστῶν, οἱ μισθοδίατοι ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι ἀισθάνονται ἀπελπισίαν καὶ χάνουν τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ ἴδιον τὸ Κράτος.

Μὲ δύο λόγια, τὸ Κράτος πρὸς περὶ νὰ μάθῃ ὅτι:

Ἡ μεγάλη λεωφόρος πὺν δὲν δηγεῖ εἰς τὰς θεωρίας τῆς ἐπιγείου Εὐτυχίας, εἰς τὴν αἵματηρὰν ὁμῶς προᾶξιν, εἰς τὰ συστήματα τῆς Στυγνῆς Βίας, θὰ ἐγένετο πολὺ στενὴ καὶ δύσβατος ἀτραπὸς ἂν ἐφημερίζοντο εὐρεῖαι

κοινωνικαὶ μεταρρυθμίσεις ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων (ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν, βιοτεχνῶν καὶ ἐπαγγελματιῶν) καὶ ἂν τὸ Κράτος ἡλάττωνε τὴν κοινωνικὴν ἀδικίαν.

Τὸ Κράτος πρέπει νὰ παύσῃ νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς μεγαλοεπιχειρηματίας εἰς βάρος τῶν μισθωτῶν καὶ νὰ παύσῃ νὰ ἀνέχεται τοὺς μαυραγορίτας, τοὺς παλαιοὺς «νομιμόφρονας» ληστές καὶ τοὺς σημερινοὺς ἀσυδούς νεοπλοῦτους, τοὺς λαθρεμποδούς καὶ ἀετιτῆδες καὶ νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ ἀγανάκτησις καὶ ἡ ὀργὴ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐργαζομένων εἶναι ἡφαίστειον φοβερόν, πὺν δὲν καὶ διὰ τὴν ἐκκρηγὴν δὲν θὰ ὑπάρξῃ δύναμις ἀνθρωπίνῃ ἢ θεῖα νὰ κατευθύνῃ τὴν θανατηφόρον λάβαναν του!

Οἱ μισθοσυντηρητοὶ ἐξ ἄλλου ἔχουν τὴν δικὴν τοὺς εὐθύνες. Διότι, ἐπὶ τέλους, κυβερνήσεις πὺν δὲν προέρχονται ἀπὸ πλειοψηφίαν κοινοβουλευτικὴν βασιζομένην εἰς τὸ ἐργοδοτικὸν κεφάλαιον δὲν εἶναι λογικὸν νὰ περιμένῃ κανεὶς ὅτι θὰ ἀντιστραφοῦν πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἐργοδοτῶν.

Ἀλλὰ οἱ ἴδιοι οἱ ἐργάται καὶ

οἱ ὑπάλληλοι ἔχουν ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν ἑαυτὸν τοὺς, πρὸς τὴν οἰκογένειάν τοὺς, πρὸς τὴν τάξιν τοὺς, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, νὰ οργανώσουν τὴν ἄμυνάν των μὲ τὰ σωματεῖα των. Ἐχουν συμφέρον νὰ ἐκλέγουν πάντοτε τοὺς πράγματι τιμίους καὶ ἱκανοὺς ἐκπροσώπους των. Καὶ χρὲς νὰ ἐξυγιάνουν τὰς συνδικαλιστικὰς των οργανώσεις τὸ μὲν ἀπὸ τοὺς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ, τὸ δὲ ἀπὸ τὰ μίσθαρα ὄργανα τοῦ κεφαλαίου.

Ἡ προσπάθειά των κατὰ τὸ τελευταῖον Πανεργατικὸν Συνέδριον ἀπέτυχε παταγωδῶς διότι οἱ τίμιοι καὶ ἱκανοὶ δὲν εἶχον σαφῶς οργανώσει τὸν συνδικαλιστικὸν ἀγῶνα καὶ διότι διέπραξαν τὸ σφάλμα νὰ μὴ ξεχωρίσουν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εὐθύνες καὶ προσπάθειες μὲ τοὺς δοσιλόγους ἐναντι τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Ἄς ἐτοιμασθοῦν, λοιπὸν, διὰ τὸ μέλλον.

Ἄν, ἐννοεῖται, ἐδιδάχθησαν ἐπαρκῶς!

ΑΡΙΣΤΟΜ. ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ

Ο ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΗΤΑΝ... ΡΩΣΣΟΣ

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν Ρώσος ἱστορικὸς ὑπεστήριξε ἐπισήμως ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἦταν... Ρώσος.

Σήμερον ἄλλος Ρώσος ὑβρίζει τὸν Ὀμηρὸν διότι ἀπέκρυψε τὸ γεγονός τοῦτο, δηλαδὴ ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἦτο Ρώσος, τὸν ἀποκαλεῖ δὲ «ἐκφυλισμένον» Ἕλληνα καλαμαράν.

Ἴσως ὁ Ὀμηρὸς ἦταν «μοναρχοφασίστας» κι' ὅχι σταλινικός καὶ διὰ τοῦτο ἀπέκρυψε τὴν... ἀλήθειαν. Ἐν πάσει περιπτώσει ἵ νὰ πρωτοθαυμάσῃ κανεὶς εἰς τὸ νέον αὐτὸ φρούτο δὲν ξέρει. Ὑπερδημοκράτες οἱ τύραννοι αὐτοὶ διεθνιστῆς, οἱ τυφλωμένοι αὐτοὶ ἐθνικιστῆς, εἰρηνοφίλοι οἱ συνωμότες κι' ὑπονομευτῆς, ἔγιναν τώρα κι'

ἀπόγονοι τοῦ... Ἀχιλλέως. Κι' ὑβρίζουν καπηλικῶτα τὸν Ὀμηρὸν. Ἡ φυλὴ αὐτὴ τῶν μουζίκων, ἀνίκανη νὰ δημιουργήσῃ ἥρωες καὶ ἡμίθεους, κλέβει μᾶζι καὶ ὑβρίζει τὴν ἀπαράμιλλον Ἑλληνικὴν δημιουργίαν. Μισώντας κάθε τι τὸ Ἑλληνικὸν γιατί δὲν μπόρεσε νὰ τὸ συντρίψῃ, ἀναζητᾷ τρόπους νὰ δηλητηριάσῃ καὶ νὰ κόψῃ τίς βαθιὲς κι' ἀκατάλλητες ρίζες τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀλλοίμονον ὁμῶς. Σκληρὸν πρὸς κέντρα λακτίζειν. Κι' ἄλλοι ἀπεπειράθησαν τὸ ἴδιο ἀλλὰ ἀπεπείρησαν. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πολιτισμὸς θὰ ζῇ αἰώνια κι' ἀκατάλλητη Ἑλλάς. Γιατὶ εἶναι τὸ σύμβολόν του.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀνακούφισιν ποὺ ἡσθάνθη ὁ λαὸς μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας χάρις εἰς τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν ἐνδόξων ἐνόπλων δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ἀπέτρεψαν τὸν Ἑθνικὸν κίνδυνον, ὁ πόθος τῆς μεγάλης πλειονότητος, τῶν ἀγροτῶν, εἶνε νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ἀσφάλεια. Τοῦτο μπορῇ νὰ γίνῃ: 1) ἂν ἐξυπωθῇ τὸ Σῶμα τῆς Ἀγροφυλακῆς διὰ γενικῆς ἀνανεώσεως καὶ ἐνισχύσεως τούτου καὶ ἐφαρμολογήσῃ ὁ Νόμος περὶ αὐθαιρέτου εἰσαγωγῆς ζώων εἰς ξένα κτήματα ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου.

2) Νὰ ἐφαρμοσθῶν ζῶναι διὰ τοὺς βοσκοτόπους καὶ νὰ προστατευθῶν τὰ αἰγοπρόβατα, αἱ δὲ καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις νὰ προστατευθῶν διὰ νὰ ἐπικταθῇ ἡ δένδροκαλλιέργεια.

3) Νὰ ἐπιβάλλωνται αὐστηραὶ κυρώσεις εἰς τοὺς παραβάτας τῶν Νόμων καὶ κυρίως εἰς τοὺς ἐκ προθέσεως καὶ ὑποτρόπους ἀγροζημιώτας.

4) Νὰ καταρτίζωνται ἀποσπάσματα ἐξ ἀγροφυλάκων ὑπὸ τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ ἐνίοτε μικτὰ μετὰ χωροφυλακῆς, ὥστε νὰ πεισθῇ ὁ κόσμος περὶ τῆς ἐπιβολῆς

τοῦ Νόμου.

5) Νὰ ἐκδικάζωνται ἀμέσως καὶ νὰ ἐπιβάλλωνται αὐστηραὶ ποιναὶ κατὰ παντὸς ὅστις ἤθελεν ὑβρίσει, ἀπειλήσῃ κ.λ.π. ὄργανον ἀγροφυλακῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συχνὰ τῶρα συμβαίνει.

6) Νὰ ἐκτελοῦνται ταχέως αἱ ἐρήμην καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἀγρονομείων.

Ἄν συγχρόνως παύσουν αἱ ἐπεμβάσεις τῶν διαφόρων εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀγροφυλακῆς καὶ οἱ ὅλλοι θρασεῖς ἀντιληφθῶν ὅτι παρηλθὲν ἡ ἐποχὴ τῆς ἀστυδοσίας, τότε ὁ δῶσμος ἀγροτικὸς πληθυσμὸς θὰ ἐπιδοθῇ μὲ περισσότερον ζῆλον εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν καλλιεργειῶν καὶ αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς, πρὸς μεγάλην ὠφέλειαν ἑαυτῶν καὶ τοῦ συνόλου.

Ἔνας Ἀγροφύλαξ

Ἀπονορῶντος

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΑΘΟΥΣ

Φαίνεται ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ λαικοῦ κόμματος καὶ τῶν ἐδῶ παραγόντων τοῦ ἔχει καταστῆτε τελευταίως τόσον θαθεῖα (ὡς οἱ ἴδιοι ἰσχυρίζονται), ὥστε καὶ οἱ ἴδιοι νὰ μὴν τὴν καταλαβαίνουν.

Ἴσως ὁμως καὶ νὰ μὴν θέλουν νὰ τὴν καταλάβουν διότι δὲν τοὺς συμφέρει. Ἔτσι ἐκδηλώνουν ἐμφανῶς τὴν στενοχώρια των διὰ τὴν πρόσδοκον ἢ ὁποῖα παρουσιάζεται εἰς τὴν Νῆσον μας κατηγορώντας τοὺς πάντας ὅτι...κομμητίζονται. Ἴσως θὰ λαχταροῦν τὴν πολιτικὴν ἐκείνην τὴν ὁποῖαν οὗτοι ἠκολούθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον μὲ τόσον θλίβερά ἀποτελέσματα.

Ἄλλο χαρακτηριστικὸν σημεῖον εἶναι ἡ βιασύνῃ τοῦ ἀγαπητοῦ φύλλου—«Ἐθνικὴ Φωνή»— νὰ συμπεράνῃ περὶ τῆς ἐπικρατοῦσης εἰς τὰς τάξεις τῶν Λαϊκῶν ἀντιλήψεως νὰ γίνουν τὸ ταχύτερον ἐκλογαί, ἐξ αἰτίας «σοβαρᾶς» ἀνακοινώσεως παραγόντων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπὸ τῶν ἑστῶν τῆς «Βραδυνῆς». Τὸ πρᾶγμα μᾶς κάνει ὅλως ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν, διότι μέχρι χθὲς διεκήρυττον τὸ ἀντίθετον, δὲν θὰ μᾶς

Η ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ

Πολλὲς πληροφορίες ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο ἀναφέρουν ὅτι παρατηρεῖται μεγάλη ἔλλειψις διὰ μαζόχτρες διὰ τὴν ἐλῆς. Κι' ἔτσι κινδυνεύει σοβαρὸ μέρος ἀπὸ τὴν ἐλῆς νὰ μείνουν καὶ νὰ χαθοῦν ἢ νὰ καταστραφῶν.

Θὰ εἶναι μεγάλο ἔγκλημα κατὰ τοῦ τόπου μας ἡ δημιουργία μιᾶς τοιαύτης καταστάσεως. Τὸ λάδι, ποὺ μόνον ὁ χωρικός μας ξέρει μὲ πόσα βάσανα παράγεται καὶ ποῦ δὲν γίνεται κάθε χρόνον, εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς οἰκονομίας τῆς Νήσου. Διὰ τοῦτο θὰ εἴχωμεν νὰ προτείνωμεν

Ὁ πραγματικὸς Ἑθνικόφρων βοηθεῖ τὸ κράτος διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ τοῦ νόμου. Ἄλλως γίνεται σύμμαχος τοῦ συμμοριτισμοῦ.

εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἐν ἀνάγκῃ ἂν παρατηρηθῇ μεγάλη ἔλλειψις εἰς μαζόχτρες, νὰ ἐξεύρουν τρόπον ὥστε πλείσται ὅσαι γυναῖκες ἐκ τῶν πόλεων ἄποροι νὰ φροντίσουν νὰ πᾶν μερικὸς μῆνες στὸ χωριὸ νὰ μαζέψουν κι' οἱ ἴδιες λίγα λάδι καὶ νὰ εὐκολύνουν ἔτσι τὴν παραγωγὴν καὶ νὰ μὴ χαθῇ τὸ πολῦτιμο αὐτὸ εἰσόδημα.

Σύνθημά μας πρέπει νὰ γίνῃ. Οὔτε μίαν ἐλῆν δὲν πρέπει νὰ χαθῇ. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν πρέπει νὰ στραφῶν Κράτος καὶ ἰδιώται.

Συστήνομεν θερμῶς εἰς τὰ μέλη τῶν ὁργανώσεών μας τῆς ὑπαίθρου νὰ συμμετάσχουν μὲ ἐνθουσιασμόν καὶ ζωντάνια εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν.

Ἐξέπληττε δὲ ἂν τὴν ἐπομένην ἡθελε δημοσιευθῇ ἀνακοίνωσις ἐξ ἴσου «σοβαρὰ» ἢ ὁποῖα νὰ ἀναγγέλλῃ καὶ πάλιν τὰ ἀντίθετα. Εἰς κάτι τέτοια μᾶς ἔχουν συνηθίσῃ οἱ φίλοι τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διότι διαφορετικὰ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ἡ πῆττα ὁλόκληρη κι' ὁ σκύλος χορτάτος.

ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΩΣ...

(Συνέχει ἐκ τῆς α'. σελίδος)

των, οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον, ἀπὸ τὴν ἔγκρισιν ἢ τὴν γενναιοδωρίαν τῶν παλαιῶν, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ παρασυρθῶν ἀπὸ τὴν ἐνσφαλμένην ἐντύπωσιν ὅτι πρέπει νὰ πλαισιωθῶν ἀπὸ τὴν συμπαθέειν καὶ ὑποστηρίξιν ΚΑΠΟΙΟΥ πολιτικοῦ «ἀναδόχου» ἢ «πάτρωνος».

Χωρὶς ἐξάρτησιν ἀπὸ τοὺς παλαιούς, ἀλλὰ μόνον μὲ τὴν ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΟΝ ἀξιοποιήσιν τῶν ἰδεολογικῶν καὶ πρακτικῶν ἱκανότητων των, ἰδοὺ πῶς οἱ ΝΕΟΙ Ἀνδρες θὰ ἡμπορέσουν νὰ προκαλέσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μαζῶν, τὸ πολῦτιμον.

Ἀθήναι

ΠΑΝ. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΔΑΚΗΣ

Δικηγόρος

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΙ' Ο ΚΛΗΡΟΣ

Ουδείς δύναται ν' ἀμφισβητήση τὸν βασικὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς μίαν κοινωνίαν ὁ κληρὸς κι' ἡ παιδεία. Ὁ πρῶτος μορφώνει κι' ἐξυψώνει ἡθικῶς τὸν ἄνθρωπον, ἡ δευτέρη ἀναπτύσσει τὸ πνεῦμα του καὶ τὸ ἐξοπλίζει μὲ τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις. Εἶναι συνεπῶς θεμελιώδεις παράγοντες διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸν καθόλου βίον κάθε λαοῦ, ἐκ τῆς καταστάσεως δὲ καὶ τοῦ ἐπιπέδου εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκονται, καθορίζεται ἡ ποιότης τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ δύναμις προόδου τούτου. "Ανευ παιδείας καλῶς οργανωμένης, μὲ στελέχη ἀξία καὶ μὲ εὐρετὰν βάσιν, εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργηθοῦν εἰς μίαν κοινωνίαν οἱ πνευματικοὶ ἐκείνοι ἄνθρωποι καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ στελέχη, τῶν ὁποίων αὐτὴ ἔχει ἀνάγκην διὰ τὴν ἰσχυροποίησιν τοῦ βίου της. "Ανευ ἐπίσης κλήρου ἰσταμένου εἰς τὸ ὕψος του, μὲ κύριος εἰς τὸν λαὸν καὶ ζωηρὰν ἡθικὴν πνοὴν καὶ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα, εἶναι ἀδύνατον, εἰς τὰς δυσκόλους κυρίως στιγμὰς ὅτε ὁ λαὸς δοκιμάζεται ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν του, εἶναι ἀδύνατον λέγων νὰ κρατῇ θῆ μίαν κοινωνίαν εἰς τὸ ἀναγκαῖον ἡθικὸν ὕψος, ἵνα μὴ καταπέσῃ εἰς τὸν βούρκο τῶν ὀλισμοῦ καὶ τῆς διαφθορᾶς. Εἰς τὰς στιγμὰς αὐτὰς ὁ κληρὸς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις θὰ συντρέψῃ τὰ εἰδωλὰ τοῦ ὀλισμοῦ θὰ γὰρ μίση τὴν ὀλιστικὴν πλάνην καὶ θὰ θεμελιώσῃ καὶ θ' ἀνορθώσῃ τὴν ἀληθῆ πίστιν εἰς τὰ ὑψηλὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη.

***

Καθίσταται σαφές ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅτι πρῶτιστον καθήκον τοῦ κράτους καὶ τῆς ἡγεσίας ἀλλὰ καὶ παντὸς εὐγενοῦς πολιτοῦ, εἶναι σήμερον ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ βελτίωσις τῆς παιδείας καὶ τοῦ κλήρου.

Θὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν σκέψεών μας διὰ τὸ τι φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἀμέσως νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ κλήρου ἀπ' ἑνὸς καὶ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἀπ' ἑτέρου.

Ἡ ἡγεσία τοῦ κλήρου τῆς Νῆ

σου συνεκρότησε κατ' αὐτὰς συνεδρίον εἰς Ἑράκλειον. Δὲν γνωρίζομεν τὰ θύματα τὰ ὁποῖα συνεζητήθησαν, εἴμεθα ὁμῶς ἀπολύτως βέβαιοι διὰ τὰ προέβησαν εἰς ὀρισμένας σημαντικὰς διαπιστώσεις. Αὐταὶ θὰ ὁμολοῦν διὰ τὴν διαπιστουμένην πανταχόθεν ἡθικὴν κατάπτωσιν, τὴν ἀνευ προσηγουμένου ἐξαργύωσιν τῶν ἐνστίκτων καὶ τὴν διαστρέβλωσιν τῆς ἡθικῆς συγκροτήσεως τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τῆς ὀλιστικῆς συνομοσίας. Καὶ ἀσφαλῶς θὰ καταλήγουν εἰς μίαν ἐκκλησίαν καὶ μίαν διακήρυξιν πρὸς τὸν λαόν, διὰ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν σκέπην τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Ὅντως ἐξαιρετικὰ σημαντικὸν τὸ γεγονός τοῦτο. Ἀλλὰ εἶναι πρᾶγμα εἶναι σαφές. Ὅτι σήμερον περισσότερον παρὰ ποτὲ δὲν ἀρκοῦν μόνον αἱ διακηρύξεις καὶ τὰ ῥόγια. "Υστερ' ἀπὸ τὸ συνέδριον τοῦτο πρέπει νομίζομεν ν' ἀρχίσῃ ἔντονος ἀγὼν ἐκ μέρους τῆς ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς πίστεως εἰς τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη καὶ τὴν καταπολέμησιν τῆς καταπτώσεως τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ ὀλισμοῦ. Ἡ ἐκκλησία πρέπει μὲ ἀποφασιστικὴν ἐκτελέσει τὸ βλέμμα καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν ἐναντίον παντὸς σάπιου, διεφθαρμένου καὶ ἐγκληματικοῦ. Νὰ καυτηριάσῃ μὲ ἀποφασιστικὴν τὴν κλῆκαν τῶν διεφθαρμένων ὅπου κι' ἂν εὐρίσκονται, οἱ ὅποιοι σήμερον ὑπονομεύουν τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας καὶ ἐξευτελίζουν κάθε ἐννοια ἡθικῆς καὶ τιμιότητος. Ἀλλὰ καὶ νὰ πολεμήσῃ μὲ ἀφθασίαν ζωτικότητα κατὰ τῆς ὀλιστικῆς ἀντιλήψεως τῆς ζωῆς τῆς ὁποίας φορεὺς κι' ἐκδήλωσις εἶναι ὁ Κομμουνισμός.

Εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τὰς ὁποίας διερχόμεθα τόσον ἐμεῖς ὡς λαὸς ὅσον καὶ ἡ ἀνθρωπότης γενικώτερον, τὸ βλέμμα κάθε σκεπτομένου καὶ διαισθανομένου ἀνθρώπου στρέφεται σήμερον πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡγεσίαν. Κι' ἀναμένει ἐξ αὐτῆς μίαν γεναίαν χειρονομίαν. Νὰ ἀρῇ τὸν σταυρόν. Σήμερον περισσότερον παρὰ ποτὲ ἡ "Ε-

νωσις τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου ἐπιβάλλεται νὰ πραγματοποιηθῇ, νὰ διακηρυχθῇ ἡ ἐνότης τῆς πίστεως καὶ νὰ ἀναλάβουν ἔντονον ἀγῶνα διὰ τὴν ἀφύπνισιν τῆς πίστεως εἰς τοὺς παραπαλόντας λαούς. Ἀγὼν καὶ θυσίαι ἐπιβάλλονται σήμερον περισσότερον παρὰ ποτέ, κι' ὁ κληρὸς δὲν πρέπει νὰ ὑστερήσῃ εἰς τοῦτο! Οἱ κατὰ τόπους ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέται πρέπει νὰ ἐξέλθουν στὰ χωριά καὶ εἰς πόλεις νὰ καλέσουν τοὺς πιστοὺς εἰς τὸν δρόμον τῆς χριστιανικῆς ἀρετῆς παρέχοντες οὗτοι πρῶτοι τὸ παράδειγμα. Κήρυκες καὶ ἀπόστολοι τῆς θείας πίστεως, μὲ τὸν ἀποστολικὸν μανθῶνα καὶ τὴν φλόγα τῆς πίστεως εἰς τὴν ψυχὴν, θὰ διδάξουν καὶ θὰ ἐμπνεύσουν εἰς τὸν ἀπογοητευμένο λαὸν μας τὴν πίστιν εἰς τὴν ἀθάνατον ἡθικὴν ἀξίαν καὶ θ' ἀναστηλώσουν τὰ ἡθικὰ βάθρα τῆς προσωπικότητός των. Θὰ κτυπήσουν κάθε σάπιο—ὅπου κι' ἀνβρίσκεται—καὶ θὰ ὑποστηρίξουν καὶ θὰ ἐνισχύσουν κάθε τι τὸ ἡθικὸν καὶ τὸ τίμιον.

***

Ἡ ἐκπαίδευσίς πρέπει νὰ ἀποβάλλῃ τὴ παλαιὰ νοστοροπία τῆς ἀπὸ καθέδρας διδασκαλίας. Πρέπει νὰ καταστῇ ὁ ὁδηγὸς καὶ ὁ ἐμπνευστὴς τῆς Νεολαίας μας διὰ μίαν ἀληθῶς δημιουργικὴν ζωὴν. Διδάσκοντας μὲ μέθοδον καὶ σύστημα τὰ κείμενα καὶ τὰς κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης, πρέπει ὅμως ἰδιαιτέρως νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ πολίτου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικότητος τοῦ νέου τὴν ὁποίαν θ' ἀξιοποιήσῃ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἀποτελεῖ τὸν κύριον κι' ὀλοκληρωμένον σκοπὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ κοινωνία δὲν ἔχει ἀνάγκην οὐτε ἀπὸ περιπατοῦσας βιβλιοθήκας, οὔτε κινουμένας ἀριθμομηχανάς. Ἐχει ἀνάγκην ἀνθρώπων. Καὶ πρὸς αὐτὴν κυρίως τὴν κατεύθυνσιν πρέπει νὰ στραφῇ ἡ ἐκπαίδευσίς. «ΜΑΧΗΤΗΣ»

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Όμιλία του κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ
Προέδρου της Φιλελευθέρως Νεολαίας Χανίων*

Ε'.

Τὸ σύγχρονον σοσιαλιστικὸν πνεῦμα ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ βασικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὸν κόσμον τοῦτον καὶ τοῦ παρέχουν σημαντικὰς δυνατότητας ἐξελίξεως ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν βαθεῖαν δημοκρατικὴν παράδοσιν. Οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως ἔχουν ζυμωθεῖ μὲ τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς. Ἡ ἐλευθερία ἀποτελεῖ δι' αὐτοὺς δευτέραν φύσιν. Πιστεύουν ὅτι τὸ μεγαλύτερον ἀγαθὸν τὸ ὁποῖον μπορεί ἓνας πολιτισμὸς νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ ἐλευθερία. Ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως καὶ τοῦ λόγου, ἡ ἐλευθερία τῆς οικονομικῆς δράσεως, νὰ δουλεύῃ ὅταν θέλῃ καὶ ὅσον θέλει καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς υπερασπίσεως τοῦ δικαίου του ὡς καὶ ἡ κατοχύρωσις τοῦτου. Ὁ Δυτικοευρωπαϊκὸς πολιτισμὸς, προσέφερεν εἰς ἓνα μέγιστον μέρος τῶν πολιτῶν του τὰς ἐλευθερίας αὐτάς, ἡ ἐξέλιξις ὅμως κατέστησε σαφὲς ὅτι μία ἀπὸ τὰς ἐλευθερίας αὐτὰς ἰδικιτέρως θηλαδῇ ἡ ἐλευθερία οικονομικῆς δράσεως περιπλεῖει μεγάλους κινδύνους διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν χωρῶν τούτων. Φορέας τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς εἶναι τὰ σοσιαλιστικὰ κινήματα τὰ ὁποῖα δικηρύττουν κ' ἐπιδιώκουν τὴν κοινωνικοποίησιν τῶν μέσων μαζικῆς παραγωγῆς.

Τὰ κινήματα αὐτὰ ἀνεπτύχθησαν μέσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀστικοῦ καθεστώτος ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς ὁμαδικῆς ἐργασίας εἰς τίς βιομηχανίες καὶ τὰ ὄρυχεα καὶ ὑπὸ τοὺς ἐλευθέρους δημοκρατικούς θεσμούς. Ὁ συνδικαλισμὸς εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τοῦ σοσιαλιστικοῦ πνεύματος εἰς τὸν τομέα τῶν συγκεκριμένων οικονομικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ προλεταριάτου μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἀστικοῦ καθεστώτος. Ἡ ἀνάπτυξις ὅμως τούτου συνεπάγεται τὴν συνεχῇ συνειδητοποίησιν τῶν προλεταριακῶν μαζῶν, τὴν πολιτικὴν των διαπαιδαγώγησιν, τὴν οικονομικὴν των κατοχύρωσιν καὶ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τοῦ ψυχικοῦ καὶ πνευματικοῦ των ἐπιπέδου. Ἡ σύνθεσις τοῦ σοσιαλιστικοῦ κινήματος, ὡς πολιτικοῦ τοιοῦτου μὲ τὴν συνδικαλιστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ δράσιν, παρέχουν τὴν δυνατότητα εἰς τὸ προλε-

ταριακὸν νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας του ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ (Ἀγγλία, Γαλλία) νὰ καταλάβῃ δὲ καὶ πλήρως τὴν ἐξουσίαν ἐὰν ἡ ἀστικὴ τάξις ἔχει περάσει εἰς παρακμὴν. Ἡ κατάληψις αὐτῆς τῆς ἐξουσίας μπορεί νὰ γίνῃ εἰρηνικὰ ἢ μὲ ἐπαναστατικὰ μέσα, ἀλλὰ πάντοτε ὅμως προϋποθέτει τὴν ἔγερσιν τῆς λαϊκῆς πλειοψηφίας καὶ συνεπῶς τὰ ἐπαναστατικὰ μέσα εἰς τίς δημοκρατικὰς χώρας μποροῦν ν' ἀκολουθήσουν μόνον μετὰ τὴν κατὰ κτησιν τῆς πλειοψηφίας καὶ ὑπὸ συνθήκας ὁμαλῆς ἐξελίξεως. Ἐνα ἐν τῷ μεταξύ τὸ προλεταριατὸ ἐκτός τῶν ἄλλων κατορθώσῃ ν' ἀναδείξῃ ἡγεσίαν ἁξίαν.

Βασικὴ πάντως προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κινήματος τούτου εἶναι νὰ κινήται μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς χώρας του μὲ σκοποὺς καθαρῶς ἐθνικοῦς, ἔξω ἀπὸ ξένην ἢ ἐχθρικὴν πρὸς τὴν χώραν καθοδήγησιν. Διότι ἄλλως πολὺ σύντομα ἀπομονώνεται ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ἐκφυλίζεται εἰς ἀναρχίαν.

Πάντως ἓνα πρᾶγμα ἀναμφισβήτητον. Ὅτι ὁ δυτικοευρωπαϊκὸς κόσμος μὲ τὴν μακροχρόνιον δημοκρατικὴν πεῖραν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων παραγωγῆς καὶ μὲ τὰς υγιεῖς ἀστικὰς καὶ προλεταριακὰς δυνάμεις, διαθέτει σπουδαῖα πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ κεφάλαια. Τὸ μέσον ἐπιπεδὸν πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν λαῶν τούτων, εἶναι εἰς ἀσυγκρίτως ὑψηλότερον ἀπὸ τὸ μέσον ἐπίπεδον τοῦ Σλαβικοῦ κόσμου.

Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι τὸ μοναδικὸν στοιχεῖον, Μέσα εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν χωρῶν αὐτῶν εὕρισκεται σήμερον ἓνας τερατώδης οικονομικὸς καὶ πολιτικὸς κολοσσός, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ τρομερὰ δυναμικότης τῆς ἀκμαζούσης αὐτῆς καπιταλιστικῆς χώρας μὲ τίς ἀνεξάντλητες πηγὰς καὶ τὸ γεμᾶτο σφρίγος καὶ δημοκρατικὴ πίστις ἔμφυχον ὕλικόν, εἶναι σήμερον ὁ δεσπῶν παρὰ τὸν εἰς τὴν παγκόσμιον σκηνὴν (παρέκδοσις παρὰ τὴν ἁπλῆσιν μὲ Ρωσσίαν).

Ἡ χώρα αὐτὴ εἶναι ὁ αἰμοδότης τοῦ σωματικῶς ἐξηντημένου δυτικοευρωπαϊκοῦ κόσμου.

Ἡ συνεργασία τοῦ οικονομολο-

γικοῦ αὐτοῦ κολοσσοῦ μὲ τίς δυτικοευρωπαϊκὰς χώρας δημιουργεῖ το-δαρὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῆς παγκοσμίου συνεργασίας ἐπὶ ἐλευθέρων δημοκρατικῶν βάσεων. Ἡ στάσις τῆς Ρωσσίας θὰ καθορίσῃ ἂν τελικὰ θὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο.

Πάντως δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ τὸ ἑξῆς :

Μέσα εἰς τὸν ἐξωσλαβικὸν κόσμον ὑπάρχουν μιὰ σειρά ἀπὸ ἀντιθέσεις ἀποικίαι οικονομικαὶ κρίσεις καὶ ἀνταγωνισμοὶ ὁδοὶ καὶ διεκδικήσεις καὶ κομμουνιστικὰ κινήματα αἱ ὁποῖαι κατὰ περιόδους μπορεί νὰ παρουσιάξουν ἐπικίνδυνον ἑντασιν. Κάτι τέτοιες δὲ κρίσεις καὶ ἀντιθέσεις εἶναι γεγονὸς ὅτι ἀναμένει καὶ θὰ ἐκμεταλλεύεται ἡ Ρωσσικὴ πολιτικὴ διὰ τὴν ἐπέκτασιν ἢ πλήρη κυριαρχίαν τῆς.

Ἡ προσπάθεια τοῦ κόσμου τοῦτου νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δημιουργίαν τῆς Ο.Η.Ε. καὶ τὴν ἑναρξιν τῆς ἀποτελεσματικῆς λειτουργίας τῆς, ὡς ἐπίσης τῆς διεθνούς ὁργανώσεως Ἐπισιτισμοῦ, τῆς διεθνούς Τραπεζῆς ἀνασυγκροτήσεως κλπῶν ἐν γένει διεθνῶν ὁργανισμῶν, μὲ ἀρμοδιότητα τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν ἢ πρόληψιν τῶν διεθνῶν αὐτῶν κρίσεων, ἀποδίδει ἀκριβῶς εἰς τοῦτο. Ἡ πλήρης δὲ ἀρνητικὴ στάσις τῆς Ρωσσίας περὶ τὴν προσπάθειαν ταύτην, ὡς καὶ ἡ παρέλκυσις ὅλων τῶν ζητημάτων, ἀποδεικνύουν περιτράνω τοῦτο. Διότι πρᾶγματι ἡ Ρωσσία δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιοῦτων ὁργανισμῶν διὰ τὰς περιοχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων κυριαρχεῖ διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον διότι ἐκεῖ τὸ πᾶν ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν ἀπόλυτον θέλησιν τοῦ κυριάρχου.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως ἰδιαιτέρως τὰς οικονομικὰς κρίσεις, εἶναι ἀληθὲς ὅτι τέτοιο πρᾶγμα δὲν μπορεί νὰ γνωρίσῃ ὁ οικονομικὸς μηχανισμὸς εἰς τὰς σοβιετικὰς χώρας, μπορεί ὅμως νὰ γνωρίσῃ κάτι ἄλλο. Σιτοδείτες μεγάλες ἐλλείψεις ὀρισμένων εἰδῶν καὶ παράλυσιν ἐλλείπει πρωτοβουλίαν.

(Συνεχίζεται)

ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Με όλως ιδιαίτερον ένθουσιασμόν επιθυμούμεν νά έκφράσωμεν τόν θαυμασμόν μας διά τò έργον τò όποϊον κατώρθωσε χάρις εις τās εξαιρετούς προσπαθείας του ό Γυμνασιάρχης Βάμου κ. Κακαβέλας. Ός επί τόπου εξηκριβώσαμεν ό εξαιρετος ούτος εκπαιδευτικός, ανέλαβε πρό 14 μηνών τήν διεύθυνσιν του Γυμνασίου Βάμου. Τά χάλια του γυμνασίου ήσαν όπως και όλων τών άλλων και χειρότερα. Καμμία ένίσχυσις δέν έδίδετο υπό του κράτους διά τήν έπισκευήν κι' ευπρεπισμόν του κτιρίου ή τήν κατασκευήν τών αναγκαϊουσών αίθουσών και έργαστηρίων ώς και τήν κατασκευήν αποχωρητηρίων και τήν περιστοίχησιν του περιαυλίου. Κι' όμως όλ' αυτά έπρεπε νά γίνουν πρός χάριν τών παιδιών και γενικώτερον διά τήν έξυπνότησιν του ύψηλου σκοπού τής παιδείας αλλά και του μέλλοντος τής Πατρίδος. Από τής πρώτης ήμέρας ό κ. Κακαβέλας αντιλαμβανόμενος τήν άμεσον αυτήν και σπουδαϊαν ανάγκην αλλά και τήν άδυναμίαν του κράτους νά δώση ένίσχυσιν, άπετάνθη εις εύπόρους όμογενείς και κυρίως εις τόν κ. Λαμπράκη ιδιοκτήτην τής έφημερίδος «Βήμα» και καταγόμενον εκ του χωρίου Βάμου. Με τās επιμόνους εκκλήσεις του ό κ. Κακαβέλας κατώρθωσε ν' άποσπάση και νά δημιουργήση ζωηρότατον ένδιαφέρον χάριν του έργου, τò όποϊον ένδιáφeron έξεδηλώθη πάραυτα διά τής γενναίας επιχορηγήσεως τόσον υπό του κ. Λαμπράκη όσον και υπό άλλων ώς και διαφόρων Ταμείων. Ούτω συνελέγησαν μέχρι σήμερα ποσά συμποσούμενα περί τά 150 έκατομμύρια διά τὰ όποια ύπάρχει άσφαλώς προοπτική σημαντικής και άμέσου αύξήσεως.

Διά τών χρημάτων τούτων κατεσκευάσθη ήπερίφραξις του περιαυλίου άνηγέρθησαν αποχωρητήρια συγχρονισμένα, έσκευάσθη κατά τò δυνατόν τò κτίριον του Γυμνασίου νυν δέ επέκτείνεται διά τής άνεγέρσεως και αίθουσών διδασκαλίας, συγκεντρώσεων και κινηματογράφου ώς και έργα στήριον. Υπάρχει δέ προοπτική κατασκευής κοιτώνων διά τής έπισκευής παλαιών κτιρίων τών όποίων ύπάρχουν μόνον οί τοίχοι, νυν δέ διαρρυθμίζεται χώρος διά νά χρησιμποιηθ ή ως γυμναστήριον.

Εις τὰ σαφή αυτά γεγονότα ήμεϊς δέν έχομεν τίποτα νά προσθέσωμεν.

Όμιλούν μόνον των και καλούν τόν κάθε εκπαιδευτικό αλλά και κάθε ζωντανόν και φιλοπρόσδον άνθρωπον νά πράξη τά ίδια. Καθ' ένας μας έχει ένα κύκλον δράσεως. Όταν εις αυτόν αναπτύξη μίαν ζωηράν πρωτοβουλίαν—γνωρίζοντας θεβαίως ότι θά συναντήσει πλείστα εμπόδια κι' άπογορευσεις—τό ε πρέπει νά είναι βέβαιος ότι πολύ σύντομα ό άνεμος τής προσόδου και τής προοίτης θά πνεύση από άκρου εις άκρον, τά εμπόδια θά σαρωθούν κι' ό τόπος θά γνωρίση ήμέρας πραγματικής ευτυχίας. Διότι είναι άναμφισδήτη τον ότι σήμεραν τò κράτος δυσχεραίνεται πολύ εις τò ν' αντιμετώπιση τὰ τρομακτικά προβλήματα τὰ όποια έδημιούργησε ή άνταρσία και ή κατοχή.

Κάτι όμως θά είχαμεν νά προσθέσωμεν.

Τò κράτος θά πρέπει νά καθ' ερώ

ση ένα **Ειδικόν μετάλλιον εξαίρετου πρωτοβουλίας** δι' όλους όσους εις τόν άγώνα διά τήν αναγέννησιν του Έθνους άναδεικνύονται πρωτοπόροι και άποδεικνύουν δι' έργων ότι άληθώς πιστεύουν εις τήν άποστολήν των. Και τò μετάλλιον τούτο άνήκει εις τόν κ. Κακαβέλαν.

Και άς προσέξωμεν ιδιαίτερώς τήν έκπαίδευσιν. Τά βλαστάρια του Έθνους πρέπει νά καταστούν οί ύγιεις και άξιοι πολίται του μέλλοντος.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

.....
«Ο «Μαχητής» άγωνίζεται διά μίαν νέαν ήθικην και Έθνικην Αναγέννησιν και τήν προκοπήν του τέπου. Γι' αυτό πρέπει νά ύποστηριχθή από όλους.»

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΠΗΛΙΑΣ

Θεωρούμεν ύποχρέωσιν μας νά συγχαροϋμεν δημοσία τόν διδάσκαλον Σπηλιάς κ. Κουτουλάκην διὰ τήν άληθώς εξαίρετον εργασίαν τήν όποίαν άπετέλεσε εις τò έν λόγω σχολείον. Ιδιαίτέρως άξιοπροσέκτος είναι ή προσπάθειά του διά τήν άναπτύξιν ένδς μοναδικού άγροκηπίου του σχολείου, έντός του όπολου έφυτεύθησαν και φυτεύονται δένδρα υπό τών μαθητών και γίνονται διάφοροι καλλιέργειαι υπό τών ιδίων.

Η τοιαύτη πρακτική κι' υπό τήν καθοδήγησιν καλώς μορφωμένου διδασκάλου εξάσκησις τών άγροτοπαιδών μας περί τής καλλιέργειας άποτελεί ιδιαίτέρως σημαντικόν γεγονός τò όποϊον πρέπει νά ληφθή ιδιαίτέρως ύπ' όψιν. Καί θά πρέπει φρονούμεν νά μὴν μείνη δημοτικόν σχολείον εις τὰ χωρία τò όποϊον νά μὴν άποκτήσῃ ένα καλό άγροκηπίον. Διότι όπως ή αίθουσα διδασκαλίας είναι άπαραίτητος ίνα ύπάρξη σχολείον, τò ίδιο και τò άγροκηπίον είναι άπαραίτητον εις τò χωριό ίνα τò σχολείον κατορθώσῃ τόν προορισμόν του. Πρέπει βεβαίως κι' οί διδάσκαλοι ν' άποκτήσουν πρός τούτοις όλας τās απαιτουμένας γνώσεις ίνα εκτελέσουν τò έργον τούτο.

Έν πάσει περιπτώσει φρονούμεν ότι οί άρμόδιοι διά τήν δημοτικήν έκπαίδευσιν θά πρέπει μετά όλως ιδιαίτερας προσοχής νά μελετήσουν τò ζήτημα τούτο από πάσης πλευράς. Τò σύνθημα πρέπει νά είναι. **Κάνενα Δημοτικόν σχολείον εις τήν ύπαιθρον δέν πρέπει νά μείνη χωρίς άγροκηπίον.** Καί ή όλη προσπάθεια πρέπει νά ένισχυθή υπό του κράτους, αλλά και ό κάθε διδάσκαλος πρέπει ν' άντιληφθή τήν όλως εξαίρετικήν σημασίαν του έργου τούτου και νά τò αναλάβῃ με ένθουσιασμόν και πίστιν.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

ΣΟΦΟΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

«Ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως ἔφθα-
σε, εἶπε, καθέναν θὰ πάρῃ τὸν δρό-
μο τὸ δικό του. Ἐγὼ τὸν δρόμο
τοῦ θανάτου καὶ σεῖς τῆς ζωῆς.
Ποῖος εἶναι ὁ καλλίτερος μόνο ὁ
Θεὸς τὸ ξεύρει».

Ὅπως ἔζησε ἔτσι καὶ πέθανε. Μὲ
εὐθυμία μὲ ἀξιοπρέπεια καὶ θάρ-
ρος.

Ὁ Σωκράτης δὲν ἔγραψε ποτὲ
τίποτε ἀπὸ ὅσα ἐδίδασκε, ἀλλὰ δὺς
ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του, ὁ Ξενοφών
καὶ ὁ Πλάτων, κατ'ὀρθωσαν νὰ πε-
ρισώσουν γιὰ μᾶς ἓνα μεγάλο μέρος
ἀπὸ τὰ σοφὰ του λόγια.

«Γνωθὶ σαυτὸν» ἦταν τὸ γνωμι-
κόν του ἦταν ὅτι καθέναν ἔπρεπε
νὰ μὴ μὴνθᾶν διαρκῶς. Ἀπὸ τὴν γνῶ-
σιν, ἔλεγε πηγάζουν ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ
καλὸ. Ἀπὸ τὴν ἀμάθειά προέρχε-
ται καὶ τὸ κακόν. Ἦταν τῆς γνώμης,
ὅτι κανεὶς δὲν ἐδιόλγε μὲ τὴν θέ-
λησίν του τὸ κακόν. Τὸ ἔκανε μόνον
ἀπὸ ἀμάθειά. Ἐπομένως ὁ κυριώ-
τερος σκοπὸς τῆς ζωῆς ἦταν ν' ἀ-
ποκτήσῃ γνώσεις. Ἐπειτα ἀπὸ 2000
ἔτη πολιτισμοῦ, οἱ σημερινοὶ ἄνθρω-
ποι ἀναγνωρίζουν, ὅτι ὁ Σωκράτης
εἶχε δίκαιο.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι γρήγορα
μετενόησαν γιὰ τὴν πράξιν τους.
Δὲν ἤμποροῦσαν νὰ ἐπαναφέρουν
τὸν Σωκράτη στὴ ζωή, ἀλλὰ κα-
τεδίκασαν ἕναν ἀπὸ τοὺς κατηγο-
ροῦς του εἰς θάνατον καὶ ἐξώρισαν
ἀπὸ τὴν πόλιν τοὺς δύο ἄλλους. Ἐ-
πειτα ἀνήγειραν ἓνα χάλκινο ἀγᾶλ-
μα εἰς μνήμην ἐκείνου ποὺ εἶχαν
λίγο καιρὸ πρὶν καταδικάσει εἰς θά-
νατον.

Ἐνα ἡλιόλουστο ἀπόγευμα, μερι-
κὰ ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σω-
κράτους παρουσιάσθηκε εἰς τὴν ἀ-
γορὰ τῶν Ἀθηνῶν ἓνας λεπτὸς καὶ
ξανθὸς νέος ὡς δέκα ὀκτὼ ἐτῶν (18).
Ἦταν εὐκόλο νὰ καταλάβῃ κανεὶς,
ὅτι ἦταν ξένος. Ἡ ἐνδυμασίᾳ του,
ἂν καὶ πολὺ πλούσια, δὲν εἶχε τὴν
ἀπλὴ κομψότητα τῆς ἐνδυμασίας
τῶν Ἀθηναίων καὶ γι' αὐτὸ ὁ κό-
σμος ἐμαζεύθηκε γύρω του γεμά-
τος περιέργεια. Στὸ τέλος ὁ νεαρὸς
ξένος ἐπῆρε θάρρος καὶ τοὺς ἐμίλη-
σε.

«Μοῦ λέγετε, σὰς παρακαλῶ, ποῦ
εἶναι τὸ σπίτι τοῦ Πλάτωνος;» ἐρώτησε μὲ προφορὰ
ποὺ ἔδειχνε ἀμέσως, ὅτι δὲν ἦταν
Ἀθηναῖος.

«Ἀπὸ ποῖα ῥέμβερη χώρα ἔρχε-
σαι γιὰ νὰ μὴ ξεύρης, ὅτι ὁ μέγας

Πλάτων λείπει ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἐ-
δῶ καὶ τόσους μῆνες;».

Εἶμαι ὁ Ἀριστοτέλης, γυιὸς τοῦ
Νικομάχου, ἱατροῦ τοῦ Βασιλέως
τῆς Μακεδονίας, ἀπήντησε ὁ ξένος.
«Ἦλθα στὰς Ἀθήνας γιὰ νὰ μάθω
φιλοσοφίαν ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸ Μεγάλον
Πλάτωνα».

«Λοιπὸν, ὁ Διδάσκαλος ἀπουσιάζ-
ει» ἀπήντησε ὁ Ἀθηναῖος, τὸν ὠ-
δήγησε ὅμως εἰς τὸν περιτοχισμένο
κῆπο ὅπου ὁ μαθητὴς τοῦ Σωκρά-
τους ἐμάζευε γύρω τοὺς νέους ἀπὸ
διάφορες χώρες ποὺ ἐδιψοῦσαν νὰ
μάθουν τὴν φιλοσοφίαν του.

Ὁ Πλάτων ἔλειψε τρία χρόνια
ἀλλὰ ὁ Ἀριστοτέλης δὲν ἔχασε τὸν
καιρὸ του. Ἄν καὶ ἦταν πλούσιος
καὶ ἀριστοκράτης δὲν ἐπῆγε μὲ τὴν
συντροφίαν τῶν ἀνέργων πλουσίων
νέων ποὺ ἐζοῦσαν μιὰ πολυτελεῖ
ζωὴ καὶ δὲν ἐζητοῦσαν πρὸς τὴν
εὐθυμία καὶ τὴν διακτέδαση.

Ἀγόρασε ἓνα σπίτι καὶ ἄρχισε νὰ
κάνῃ βιβλιοθήκη, γιὰ νὰ κατορθώ-
σῃ νὰ γνωρίσῃ τοὺς μεγάλους ἄν-
δρες ποὺ ἀφιέρωσαν τὴν ζωὴν τους
εἰς τὸ νὰ μάθουν καὶ νὰ ζητοῦν τὴν
ἀλήθειαν. Ὁ Ἀριστοτέλης εἶχε τό-
ση αἴψα νὰ μάθῃ, ὥστε πολλὰς φο-
ρὰς, ἔστερεῖτο τὸν ὕπνον του. Λέγουν
ὅτι ἀκόμα καὶ ὅταν ἀνεπαύετο δὲν
ἄφηνε τὴν μελέτη καὶ γιὰ νὰ μὴν
ἀποκοιμηθῇ ἔτοποθετοῦσε πλάι εἰς
τὸ κρεββάτι του μιὰ χάλκινη λεκά-
νη καὶ ἄπλωνε ἀπὸ ἑπάνω τὸ χέρι
εἰς τὸ ὅποσον κρατοῦσε ἓνα μολύβδι-
νὸ βάρος. Ἄν ἐτύχαινε ν' ἀποκοι-
μηθῇ, τὸ βάρος ἔπεφτε ἀπὸ τὸ χέ-
ρι του μέσα στὴν λεκάνη καὶ ὁ κρό-
τος ποὺ ἔκανε τὸν ξυπνοῦσε ἀμέσως.

Ὅταν ὁ Πλάτων ἐγύρισε στὰς
Ἀθήνας εὗρηκε ἕναν νέον μαθητὴ
συνετὸ ἐξυπνὸ καλὸν παρατηρητὴ
καὶ μὲ θαυμάσια σκέψη. Ἐπὶ 20 ἔτη
μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Πλάτωνος,
δὲν ἐχωρίσθησαν. Τότε τὸν ἐκάλε-
σαν στὴν Μακεδονίαν γιὰ νὰ διδά-
ξῃ τὸν Πρίγκηπα Ἀλέξανδρον, ποὺ
ἀργότερα ἔγινε ὁ Μέγας Ἀλέξαν-
δρος ὁ κατακτητὴς τοῦ κόσμου.

Ἐπὶ δώδεκα ἔτη ὁ Ἀριστοτέλης
ἔμεινε μὲ τὸν Πρίγκηπα καὶ τὸν
ἐμόρφωσε πραγματικῶς, ὅταν δὲ ἀρ-
γότερα ὁ Ἀλέξανδρος κατέκτησε
τὰς Ἀθήνας ἐφρόντισε νὰ διασώσῃ
ὅσο τὸ δυνατόν καλλίτερα τὰ ὠραῖα
κτίρια, τὰ ἀγάλματα, τὰ χειρόγρα-
φα καὶ πολλὰ ἄλλα ποὺ ὁ δάσκα-
ρος στρατός του θὰ κατέστρεφε.

«Εἰς τὸν πατέρα μου ὀφείλω τὴν

ζωὴν εἰς] δὲ τὸν Ἀριστοτέλη τὸν
τρόπον τοῦ νὰ ζῶ ἄξια» ἔλεγε συ-
χνά.

Ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος ἔγινε βασι-
λεὺς, ὁ Ἀριστοτέλης ἐπέστρεψε στὰς
Ἀθήνας καὶ ἔδρασε τὸ σχολεῖο του
εἰς μίαν θέσιν γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα
λύκειον. Μαζί του ἐπῆγαν καὶ με-
ρικοὶ ὀνομαστοὶ διδασκαλοὶ τῆς ἐ-
ποχῆς του καὶ ἐπέρασε ἐκεῖ δώδε-
κα χρόνια τῆς ζωῆς του. Ἐκαμε
περάματα καὶ ἐρεύνας εἰς ὅλους τοὺς
κλάδους τῆς ἐπιστήμης τὰ δὲ ἀπο-
τελέσματα τῆς μελέτης του ἦσαν
τόσον θαυμαστά ὥστε ὁ πολιτισμέ-
νος κόσμος τὰ θαυμάζει καὶ τ' ἀ-
κολουθεῖ μετὰ δέκα ὀκτὼ ὁλόκλη-
ρους αἰῶνας πολιτισμοῦ.

Ἀλλὰ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἐφθόνη-
σαν, ὥπως καὶ τὸν Σωκράτην καὶ
τὸν κατηγορήσαν, ὅτι ὠδηγοῦσε
τοὺς νέους εἰς τὸν κακὸν δρόμον καὶ
ὅτι ὠμιλοῦσε ἐναντίον τῶν Θεῶν.

Ὁ Ἀριστοτέλης τότε ἀναγκάσθη
κε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ
τὸ ἐπόμενον ἔτος ἀπέθανεν εἰς τὴν
ἑξορίαν. Κατέκτησε τὸν κόσμον ὅχι
μὲ τὸ σπαθί του, ἀλλὰ μὲ τὴν διὰ-
νοίαν του καὶ ἂν καὶ σήμερα ἡ ἐπι-
στήμη προώδευσεν ἀπὸ τότε τόσον
πολὺ ἐν τούτοις οἱ σύγχρονοί μας
ἐπιστήμονες ὁμολογοῦν πόσα πολλὰ
χρεωστοῦν στὸν Ἀριστοτέλη.

Μόνον ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ ἔργα του
σώζονται, ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ τόσους
αἰῶνας ἀναγνωρίζεται ἀκόμη ὡς «ὁ
Διδάσκαλος ὅλων τῶν ἐπιστημόνων».

ΜΑΚΗΣ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΑΣ

Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀ-
πὸ τοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώ-
στας μας διὰ τὰ σοβαρὰ
σφάλματα τὰ ὁποῖα εἰς τὸ
προηγούμενον φύλλον μας
ἐγένοντο κυρίως κατὰ τὴν
ἐκτύπωσιν λόγῳ βλάβης
τῶν ἡλεκτρικῶν ἐγκαταστά-
σεων. Τοὺς διαβεβοῦμεν
δὲ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐ-
παναληφθοῦν, ἀντιθέτως
λίαν συντόμως ἡ ὅλη ἐκδο-
σις τοῦ «Μαχητοῦ» θὰ βελ-
τιωθῇ σημαντικῶς ἀπὸ πά-
σης πλευρᾶς.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Το έτος 1898 ήτο ό,τι είχαν όνειρευθει γεννεές γεννεών Κρητικών και για ό,τι είχαν χύσει ποταμούς αίματιον.

Ό Πρίγκηψ Γεώργιος κατήρχετο εις την Μεγαλόνησον και ό άλλόφρων λαός της τοῦ έπεφύλλασσε μιαν από τας πλέον συγκινητικάς και πατριωτικάς υποδοχάς που αναφέρει ή ιστορία. Στή πρώτη γραμμή οι έπιζήσαντες άρχηγοί των Κρητικών έπαναστάσεων και ό Ήγεμών πρώτους αύτούς έδεξιώθη ως και ώφειλε.

Ή Πρίγκηπικός Γραμματεὺς Παπαδιαμαντόπουλος άπήγγελλε τὰ όνόματα ενός-ένος και οι άρχηγοί έπλησίαζαν και άντήλασαν θερμότατον και έγκάρδιον χαιρετισμόν μετά τοῦ Ήγεμόνος.

Όταν ήλθεν ή σειρά τοῦ άρχηγού Ίωσήφ Ρ. Βουρδουμπά ό όποιος έγράφετο Χαιζή Ροϋσσος Βουρδουμπάς και διά την συντομίαν Χ' Ρ. Βουρδουμπάς, ό Γραμματεὺς έδιάβασε Χί Ρο Βουρδουμπάς.

Στό άκουσα της άπαγγελίας τοῦ όνόματος που τό Χατζή Ροϋσσος μετεβλήθη εις Χοίρο, έν πλήρει άγνοία βέβαια τοῦ Γραμματέως Παπαδιαμαντοπούλου (διότι εις την Έλλάδα δέν είχαν ίσως τό Άλγεβρικό γράμμα Χ' που σημαίνει Χατζής), ό άγνός εκείνος πατριώτης έτοποθέτησε καλά τό φέσι του και σήκωσε την κατσούνα του και παρά τὰ 75 του χρόνια ώρμησε άκάθεκτος κατά τοῦ Γραμματέως διά νά τόν διδάξη καλήν συμπεριφοράν, έπειδή ένόμισε ότι από σκοποῦ τόν είχαν άποκαλέσει χοίρο.

Είδαν κι' έπαθαν οι συναρχηγοί και οι έπληστοι νά αναχαιτίσουν τόν Άρχηγόν υπό τὰ δμματα τοῦ καταπλήκτου Γραμματέως, ό όποιος δέν ήξευρε τί νά υποθέσῃ και τό έπεισόδιον έθεωρήθη λήξαν με την είλικρινή διαβεβαίωσιν ότι δέν υπήρχε ούδεμία κακή πρόθεσις εκ μέρος τοῦ Γραμματέως.

Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ

Ή εξέγερσις της Κρήτης

Έργον τοῦ γλύπτου κ.
ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΝΑΚΑΚΗ

ΔΙΑΒΑΙΝ' Η ΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

....Διαβαίν' ή Λευτεριά: Βουνά και κάμποι
—πίσω της μένουν—πολιτείες και χωριά
Κοίτα τό στέμμα της πώς χρυσολάμπει
πάνω στή θάλασσα και στή στεριά.

Και ζωντανεύουνε τὰ έρειπωμένα
γλυκό τραγούδι της άντιλαλεί.
σημαίες, λάβαρα γονατισμένα
μπροστά στή θεία της φεγγοβολή.

Πέφτει τοῦ ήλιου σου, πάλι πατρίδα
ζεστή καμίνι μέσ' την καρδιά,
σάν πρώτα έλεύθερη μιὰ χρυσαχτίδα
ή Λευτεριά μας! Έμπρός παιδιά.

Γ. ΠΑΤΕΡΟΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Ι. ΦΙΩΤΑΚΗ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΛΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

4ον

Τιμημένοι νεκροί ποῦ μνημονεύομε σήμερα. Ἀντάξιοι σας στάθηκαν οἱ σημερινοὶ φρουροὶ τῆς Πατρίδος ἔξω ἀπὸ λιγοστοὺς συνειδητοὺς προδότες καὶ μερικοὺς παραπλανημένους Ἕλληνας, μοιραῖα ζιζάνια ποῦ φυτρώνουν σὲ κάθε ἀγρὸ, μὲ περηφάνεια σήμερο ἐρχόμαστε νὰ πάρωμε τὴν εὐλογία σας προσφέροντές σας τὰ στεφάνια ποῦ μὲ τὴν ἀνδρεία σας στάση σας κερδίζατε.

Τιμημένοι συγγενεῖς τῶν ἀθανάτων νεκρῶν μας, ἀκούομεν τῶν καρδιῶν μας τοὺς κτύπους συμπονοῦμε γιὰ τὴ μεγάλη σας θλίψη. Ἐφαίνεται πῶς κείνους ποῦ μνημονεύομε πονεῖ πολὺ ἡ ψυχὴ μας, πῶς κείνων ἡ ἐνθύμηση ψηλὰ τὸ νοῦ μας φέρνει ἀπὸ τὴ πρόσκαιρη ζωὴ στῆς δόξας τὰ παλάτια.

Ἐσεῖς ἂν αὐτοὺς τοὺς χάσατε τοὺς κέρδισε ἡ Πατρίδα.

Στολίδια ἀτίμητα ἔγιναν καὶ τῆς ψήλωσαν τὸ μέτωπο καὶ τὴν ἐντυσαν πάλι μὲ τὴν ἀρχαία πορφύρα της. Ἐγιναν ἀκόμη καὶ τῆς πανανθρώπινης λευτεριάς στυλοβάτες καὶ κήρυκες.

Δεχθῆτε τὰ διπλώματα τιμῆς ποῦ ἡ Πατρίδα μὲ περηφάνεια σὰς προσφέρει σὰν παρηγοριά στὸ πόνο σας ἀλλὰ καὶ σὰν ἀνακούφιση ψυχικὴ γιὰτὶ οἱ συγγενεῖς σας πέρασαν στὴν ἀθανασία.

Ἡ καρδιά συχνασπαράζει πλὴν τῇ

[[βλέπω σοδαρὰ
νὰ σωπάσω μὲ προστάζει μὲ τὸ
[[δάκτυλο ἢ θεὰ

Κοιτάει γύρω στὴν Εὐρώπη,

[[τρεῖς φορές μ' ἀνησυχία
προσηλώνεται κατόπι στὴν Ἑλ-

[[λάδα κι' ἀρχινᾷ
Παληκάρια μου οἱ πολέμοι γιὰ

[[σὰς ἔλονται χαρὰ
καὶ τὸ γόνα της δὲν κλίνει στοὺς

[[πολέμους ἐμπροστά.

Ἀπὸ Σᾶς ἀπομακρύνει κάθε δύ-

[[ναμη ἐχθρική
καὶ μιά ἀνίκητη ἀπομένει ποῦ τίς

[[βάφνες σας μαδεῖ.

Ἡ διχόνοια ποῦ κρατάει ἕνα σκῆπ

[[τρο ἢ δολερή
καθενὸς χαμογελάει πᾶρτο λέγον-

[τας κι' ἐσὺ

Κιὸ τὸ σκῆπτρο ἀλήθεια ἔχει ὡ-

[[ραία θωριά

μὴ τὸ γγίχτε γιὰτὶ ρίχνει εἰς σὲ

[[δάκρυα θλιβερά.

Αὐτοὶ οἱ στοῖχοι τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητὴ ταιριάζει σήμερα νὰ εἰπωθοῦν στὰ παραπλανημένα παιδιὰ τῆς Ἑλλάδας μας ποῦ παραμέρισαν ἀπὸ τὸ δρόμο κι' ἔγιναν πολλὰ ἄθελά τους ἄβουλα ὄργανα τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν της.

Παιδιὰ μου κλείσατε τ' αὐτιά στὶς ἐξωελληνικὲς σειρήνες ποῦ σὰς παράσυραν σὲ παρέκκλιση ἀπὸ τὸ δρόμο μου.

Προσέξτε μὴν πιασθῆτε στὶς ἔντεχνα στεμένους παγίδες τῶν

Μὴ δεχθῆτε τυφλὴν ὑποταγὴν στὰ κομμουνιστικὰ φερμάνια ποῦ τὴν ἀποκτηνωτικὴ ὑποδούλωσι ζητοῦν καὶ τὴν μηχανοποίησι τοῦ ἀτόμου ἀπεργάζονται. Ἐγὼ ἡ Μάννα σας δημιούργησα τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθινῆς Λευτεριάς. Ἐγὼ εἶμαι ἡ πρώτη κοιτίδα τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας.

Μὴ παραχαράξετε τὰ ἱδανικά μου μὲ τὸ ἐξουθενωτικὸ οὐστημα τῆς μηχανοποιήσεως τοῦ ἀτόμου. Μὴν ἀντικαταστήσετε τὸν φωτεινὸ πυρσὸ μου τὸν ἡλίου φαινότερον μὲ τὸ ἀμυδρὸν βόρειον σέλας.

Καὶ ἀπηχώντας τὴ φωνὴ τῶν ἡρώων μας τονίζει σ' ὅλους μας. Παιδιὰ μου ἐργασθῆτε δι' ἕνα ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά Ἰδανικά. Ἐργασθῆτε διὰ νὰ μετατρέψετε τὸ κατακτητικὸν πνεῦμα τῶν ἐκβιαστών εἰς πνεῦμα εἰρήνης καὶ ἀβιάστου τῶν ἰδεῶν ἐξελίξεως.

Ἐργασθῆτε διὰ νὰ μετατρέψετε τὴν ἀγριότητα τῶν σχέσεων τῶν λαῶν εἰς γεναιόφρονά ἀδελφωσύνην. Διὰ νὰ δημιουργήσετε Πατρίδα χωρὶς σιδηρά παραπετάσματα, ἀγωγὴν χωρὶς ὕλιστικὴν καὶ πνευματικὴν διαστρέβλωσιν.

Πνευματικὴν ἐξέλιξιν χωρὶς τυποποιημένας κομμουνιστικὰς κατευθύνσεις.

Ἐλευθέρων λόγον χωρὶς τὸ φίμωτρον.

Ἐλευθέραν συνείδησιν χωρὶς ἐτοιμολογικὰ δόγματα.

Ἀπαντήσατε ἀποστομωτικὰ ἔργω καὶ λόγῳ στοῦ Παμφάγου ὀλοκληρωτισμοῦ τὰ ἄθεα καὶ ὕλιστικὰ κηρύγματα, σὰν τὸ Λάμπρο Κατσώνη στὴν Αἴκατερίνη: «Δὲν ἐκτελοῦμε τίς ὀπισθόβουλες καὶ ἀνειλικρινεῖς ἐντολὰς σας». Σὰν τὸν Ἀριστείδη στοὺς Πέρσας: «Ὅσο ὁ ἥλιος συνεχίζει τὸν δρόμον του δὲν θ' ἀλλάξωμεν τὸν φωτεινὸ δρόμο μας οὔτε θὰ παραχωρήσωμε σὲ κανένα τὴν πρωτοπορία στὶς κατακτήσεις τοῦ πνεύματος».

Παιδιὰ μου λίγο ἀκόμη καὶ ὁ ἀγὼν τερματίζεται. Νὰ ἡ Ροδοδάκτυλος αὐγὴ φάνηκε κιόλας στὸν ὀρίζοντα.

Κρατήσατε ὡς τὸ τέλος τὸ θάρρος σας, ἐνισχύσατε τοὺς ἱεροὺς ἀγωνιστὰς τῶν πρόσω μὲ κάθε δυνατὸν μέσον.

Δεῖξατε ὅλη τὴν συμπόνια στὶς οἰκογένειες τῶν στρατευμένων παιδιῶν μας.

Βοηθήσατέ τους καὶ μὲ τὸ ὑπέρημά σας στὸ σπῆτι, στὸν ἀγρὸ, στὶς ἐργασίες τους σ' ὅτι ἔχουν ἀνάγκη καὶ ἀμοιβὴ σας θᾶναι τῆς Μάννας μας ἡ θερμὴ εὐχή.

Καὶ παρακαλῶ ἐδῶ τοὺς ἀγαπητοὺς ἀκροατὰς μου ὅπως ὅλοι μαζί ρίξωμε μιὰ ἐλπιδοφόρο ματιά στὰ νεαρὰ βλαστάρια τοῦ Ἐθνικοῦ δένδρου ποῦ παρίστανται στὸ τελούμενο μνημόσυνο καὶ τοὺς εὐχόμενε διδόντάς τους τὴν ὀλόθερμη εὐχὴ μας νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῶν τιμωμένων ἡρώων μας.

Μικρὰ Ἑλληνόπουλα, μέσα ἀπὸ τοὺς τάφους τῶν οἱ τιμώμενοι Νεκροὶ μας σὰς καλοῦν νὰ συνεχίσετε τὸν τίμιον δρόμον.

Ἡ γλυκεῖα μάννα μας σὰς ζητεῖ συνεχιστὰς καὶ στυλοβάτες τῶν ὑψηλῶν ἱδανικῶν της ποῦ εἶναι αὐτὰ: Ἀγῶνας γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἀγία. Ἀγῶνας γιὰ τῆς Πατρίδος τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἐλευθερία.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΜΕΡΙΑΣΤΕ ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΙ

Νόμισαν πῶς τῇ Γαλανῇ
τῇ χώρα μας μιὰ μέρα,
θὰ τὴν πατοῦσαν εὐκολὰ
φωνάζοντας ἄερα.

—ο—

Ντροπὴ γι' αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας
τοὺς δῆθεν πατριῶτες,
νὰ γίνονται στὰ ἱερὰ
καὶ δῖα προδότες.

—ο—

Ντροπὴ—Ντροπὴ ποὺ κράτησαν
ἐνάντια στὸ ντουφέκι,
στὴ μάννα ποὺ τοὺς γέννησε
χάρι γι' αὐτοὺς δὲν στέκει.

—ο—

Πρέπει νὰ μάθουν ὅλοι τους
πῶς γράφτηκε μιὰ μέρα,
νὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλάδα μας
δὲν σκιάζεται φοβέρα.

—ο—

Κι' ἂν κάποτε τὴν πάτησε
κατακτητοῦ ποδάρι,
ποτίστηκε δυνάμωσε
πῆρε καινούργια χάρη.

—ο—

Καὶ φώναξε βροντόφωνα
μονάχα μὲ τὴ λόγχη,
δὲν θὰ περάσῃ ἄπιστοι
στὰ χώματά μου—ΟΧΙ.—

—ο—

...Μὰ νὰ ποὺ τώρα καὶ σὲ σὰς
ἡ μάννα κουρασμένη,
φωνάζει ποῖο βροντόφωνα
«Μεριάστε πουλημένοι...»

—ο—

Ἡ Λευτεριά μου ἡ τρανὴ
ποὺ τὴν ποτίζουν χρόνια,
Μ' αἵματα γέροντες καὶ νιοὶ
ζῇ! καὶ θὰ ζῇ! αἰώνια...»

Γ. ΠΑΤΕΡΟΣ

.....
Ὁ κάθε φίλος τοῦ περιοδι-
κοῦ πρέπει νὰ γράψῃ κι' ἔ-
ναν ἄλλο συνδρομητὴ στέλ-
νοντάς μας τὴ διεύθυνσή
τον. Ἐτσι βοηθᾷ σημαντικὰ
τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἀνέ-
λαβε.

.....
ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 38

ΠΑΝΤΑ ΚΛΑΙΩ

Κλαίω τὰ κιτρινάρικα τὰ φύλλα σὰν μαδοῦνε
τὰ χελιδόνια σὰν μισεύουν,
Κλαίω τὰ ἄστρα διὰν κουρασμένα σβοῦνε
κλαίω τ' αἰώνια σὰν κουρσεύουν.

—ο—

Τὴν Κυριακὴν στὸ Μοναστήρι
πόσοι καὶ πόσοι δὲ μᾶς λείπουνε νομάτοι...
Ὁ γέροντ' Ἀνδρέας μὲ τὸ κουμπιστήρι
κι' εἶναι καὶ ὁ τάδε καὶ ὁ δείνας φεργάτοι.

—ο—

Λεῖπει ὁ Σηφάκης, ὁ πατέρας μου ὁ Νικόλας
λεῖπει ὁ Μανούσος μὲ τὸ μπάρμπα τὸ Γιωργάνι
λεῖπει καὶ ὁ μπάρμπα Ροῦσσος ποὺ φοροῦσε τὸ
(καλπάνι)

—ο—

Λεῖπει ἡ Ἀγγελικὴ ἡ γλυκειὰ μου μάννα
ποὺ ἔστεκε κοντὰ στὸ σαμπάνι
καὶ τὴ θωροῦν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου
μὲ τὸ τσεμπέρι καὶ τὸ πράσινο φουστάνι.

—ο—

Γυναῖκες ἅγιες τοῦ χωριοῦ μου
ποὺ σὰς μεγάλωνε ἡ συμπόνοια
Ἀρχοντογέροντες ποὺ ντυμένοι μὲ τὴ τσόχα
δὲν σὰς ξεχνῶ καὶ θὰ σὰς κλαίω αἰώνια.

—ο—

Κι' ὅσά σαναὶ μὲ τὴ ψυχὴ μου ζυμωμένα
φύγαν καὶ φτερουγίζανε μακριὰ μου,
κι' ὅτ' ἔζησα καὶ χάρηκα στὰ περυσμένα
καὶ καρτερῶ τὸ λυτρωμὸ στὴ συμφορὰ μου.

—ο—

Χριστὲ μου ἂν ἤξερα πῶς ὅλη αὐτὴ ἡ παρέα
εἶναι κεῖ κάτω ὅπως ὁ ἄπάνω κόσμος,
κι' ἂν εὗρισκα τὴ μάννα μου σὰν τότε ὠραῖα
βαγιάστησα καὶ δὲν ἀντέχω μόνος.
Γιὰ μένα ἄπάνω κόσμος πρᾶγμα δὲν ἀξίζει
καὶ βιάζομαι πολὺ γιὰ τὸ στεγνὸ ταξεῖδι.

Ἰανουάριος 1917

Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΣΤΗ ΛΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΡΩΣΣΙΑ

Οἱ Ρῶσσοι κατηγοροῦν τὴ
Δύση διὰ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ
νομίσματος, ὅτι ἀποβλέπει εἰς
τὴν ἐξαθλίωσιν τῶν ἐργατῶν.
Θὰ ἠθέλαμεν νὰ μάθωμεν ποῖα
εἶναι ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τοῦ
μέσου ἐργατικοῦ ἡμερομισθοῦ

εἰς τὴ Ρωσσίαν κι' ἂν αὐτὴ εἶναι
μεγαλύτερα ἀπὸ τὸ ἀντίστοιχον
τοῦ Ἀγγλοῦ ἢ Γάλλου ἐργά-
του. Διότι μέχρι τῆς στιγμῆς
δυσκολευόμεθα—καὶ δικαιολο-
γημένως νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ
Ρῶσσοι ἐργάται εἶναι πρὸ ἐλεύ-
θεροι καὶ ζοῦν καλύτερα ἀπὸ
τοὺς Γάλλους καὶ Ἀγγλοὺς
ἐργάτας. Γιατὶ ἡ Ρωσσία ἀπο-
σιωπᾷ τοῦτο;

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Α Λ Ω Ν Ι Α

Μέρες τώρα βασανίζεται ο γέρω Μιχάλης να λιχνίση μὰ ὁ καὶ ρὸς δὲν τοῦ πᾶει καλά, γιατί πότες στρίβει κατὰ τὸ Νοτιὰ καὶ πότες κατὰ τὸ Γαρμπή καὶ τ' ἄλῳνι του μόνο μὲ παστροκὸ Βοργιὰ λιχνά.

Κάθε φορὰ πὺ συκώνεται ἀπὸ τὴν ἀπιδιὰ γιὰ νὰ δηᾶν ἐτοίπωσε ὁ καιρὸς, ξαναγυρίζει δλαστημῶντας καὶ ἀφοῦ πιῇ ἕνα μαστραπαδάκι νερὸ ἀπὸ τὴ στάμνα πὺ εἶναι καὶ αὐτὴ στὴν Ἀηδιὰ ἀπὸ κάτω γιὰ νὰ μὴ ζεσταίνεται ξαναπαίρνει ἕναν ὕπνο.

Οὔλοι κοιμούνται στὸ δροσιὸ τῆς ἀπιδιᾶς καὶ ἡ Μιχάλενα καὶ ὁ Παντελῆς ὁ Ἀμερικάνος καὶ ἀκλουθοῦν τὸν Ἥλιο μετακινούμενοι κάθε τόσον γιὰ νὰ μὴ ληστούν. Μονάχα ὁ Ἀριστείδης ὁ ὑποτακτικὸς των πὺ εἶναι καμμιὰ τριανταριά χρονῶν πὺ τὸν στενοχωροῦν τὰ σιθάνια καὶ δὲν βάζει ποτές καὶ πὺ εἶναι λιγάκι ἀνόητος, δὲν καταλαχιάζει οὔτε τὸ σίσηλο τοῦ Μεσημεριοῦ.

Κτίζει ἕνα κελί. Ἀπὸ τὴ περασμένη Κυριακὴ κάνει τὸ σχέδιο καὶ οὔλοι οἱ χωργιανοὶ τοῦ ὑπόσχονται τὴ συνδρομὴ των.

Ὁ Μανώλης θὰ τοῦ δώσῃ τὸ χῶμα ἀπὸ τὰ μπάζα τῇ στέρνας καὶ θὰ τοῦ μετρήσῃ καὶ μὲ τὸ σπάο πόσο θὰ τὸ κάμῃ, ὁ Χαραλάμπης θὰ τοῦ βρῇ τὰ δοκάργια ἀπὸ ἀσφεντηλιές, καὶ τίς πλάκες κάθε δράδῳ πὺ γυρίζει ἀπὸ τίς Βρύσες πὺ παίζει τὴ πρέφα ὅλη μέρα καὶ νάθεται στὸ δρόμο πὺ εἶναι ἡ στέρνας μὲ τὸ ἄλλους χωργιανούς χύνεται τοῦ Ἀριστείδη γιατί δὲν τοῦ πῆγε φαητὸ στὴ Πλακαλένα πὺ τοῦ θγάζει πλάκες ὅλη μέρα καὶ τὸν φοδερίζει πῶς θὰ σταματήσῃ τὴ δουλειὰ ἂν δὲν τοῦ πᾶῃ ταχύτερου φωμὶ καὶ νερὸ, ὁ Δημητρός θὰ τοῦ δώσῃ μιὰ μπουτσουνάρα μιὰ πὺ τὸ φαιμεγιόυρι τοῦ Γιωργιοῦ τοῦ ὅσπασε τὴ πρώτη καὶ κάμινε τόση φασαρία καὶ ὁ Σταυρὸς θὰ τοῦ μετρήσῃ τὸ ἀνώφιλιο μὲ ἕνα καλάμι πόσο χρειάζεται.

Τὸ γιὰπὶ τὴν κάμῃ κάθε μέρα προχωρεῖ καὶ εἶναι μιὰ χαρὰ νὰ τὸ βλέπῃς, γιατί ἐκτός ἀπὸ τὴ πόρτα— πὺ εἶναι βορεινὴ γιὰ νὰ μὴ φιλιάζῃ σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο— μπουρεῖς νὰ μπῇς καὶ ἀπ' ὅποια τρύπα θέλεις πὺ ἀφίνουν οἱ πέτρες ὅπως τίς θέτει πάνω μιὰ στὴν ἄλλην μαστορικὰ.

Κάθε δράδῳ πὺ οἱ χωργιανοὶ

ἀποσπερίζουν στὶς στέρνες πὺ εἶναι στὸ δρόμο, ἄντρες, γυναῖκες καὶ κοπέλια καὶ ὁ Χαραλάμπης λείει στὸν Ἀριστείδη πῶς στὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα ἀποβάνει τοὶ πλάκες καὶ τὰ δοκάργια ἀπὸ ἀσφεντιλῆς εἶναι σχεδὸν ἐτοίμα, μὲ ὅλη τὴ σοβαρότητα, καὶ ρωτᾷ τὸν Ἀριστείδη κατὰ πὺ ἔχει ἀπλοχωρήσει τὸ γιὰπὶ καὶ ὁ Ἀριστείδης ἀπαντᾷ κοντὰς κοντὰς στ' ἀνώφιλιο, τότες οὔλοι γελοῦνε τόσο ζωηρὰ πὺ θὰ τοὺς ἀκούσης ἀπὸ τίς Ψεῖρες τὸ Μετόχι.

Τὴ μανία αὐτὴ στὸ νὰ κτίξῃ δὲν τὴν ἀπόκτησε τοῦ Μιχάλη γιατί ἀπόταν ἦτανε στὸ Φρὲ στὰ κουκουρ γιχνὰ τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ εἶχε κτίσει ἕνα σωρὸ κελιά κατὰ τὰ τζιτζιφινὰ ἄλῳνια καὶ τοῦ Τζιζιφίνο ἀπὸ τῆς Μαγδαληνῆς καὶ πέρα καὶ ἕως ἃ πόστρατος ἀξιωματικὸς πὺ εἶχε καλλιεργήσει πολὺ τὰ γράμματα, ἔλεγε στὴ πλατέα τοῦ χωργιοῦ πῶς ὁ Ἀριστείδης ἔχει οἰκοδομικὸ ὄργασμὸ, κάρῃ χρόνὸ τέθοιο καιρὸ καὶ πῶς τὸ ὕπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν χρησιμοποίησῃ ὅπως ὅπως.

Ἦτανε ξεσταλτικὸ μιὰς Σεπτεμβριανῆς Κυριακῆς καὶ οὔλα τὰ δοσκαρούδικα τοῦ χωργιοῦ ἔχουνε μονομεργιασμένα τὰ ἔχνη των στὰ Λουργιὰ καὶ μαζεμένα καὶ αὐτὰ πάλι γελοῦνε καὶ ξεφωνίζουν σὰν νὰ ξεφαντώνουν.

Τί νὰ φιάχνουν ἄραγες;

Βοηθοῦν τὸν Ἀριστείδη νὰ σηκώσῃ τὸ ἀνώφιλιο πὺ τοῦ βρῆκε καὶ τὸ μέτρησε κιόλα ὁ Σταυρὸς μὲ τὸ καλάμι καὶ ἔρχεται ἴσια ἴσια, μὲ τὸ ἀνώφιλιο, εἶναι βαρὺ πάνω ἀπὸ 75 ὀκάδες καὶ πὺ δυσκολεύεται νὰ τὸ σηκώσῃ στὴ ράχη του μόνος. Μὲ τὰ πολλὰ τὸ σήκωσε καὶ οὔλα τὰ κοπέλια πάλι ἀκλουθοῦνε ἀπὸ πίσω του καὶ ἄλλα τὸν θαυμάζουν καὶ ἄλλα τὸν βοηθοῦν φωνάζοντας διαρκῶς «ἀπάνω σου Ἀριστείδη».

Δὲν θάχε προχωρήσει καμμιὰ ἑκατοστὴ μέτρα καὶ ἔτοχε ἕνας δέτης πὺ χρειάζεται περισσότερο ζῶρε νὰ βγῇ κανεῖς καὶ ὅπως ἦτανε φυσικὸ δυσκολεύεται καὶ ἀγγομαχεῖ ὁ Ἀριστείδης καὶ οὔλα τὰ κοπέλια ἀκλουθοῦνε ἀπὸ πίσω του καὶ φωνάζουν σὰ νὰ κάνουν χάδρα: «Ἀπάνω σου Ἀριστείδη».

Σὲ μιὰ στιγμὴ ὅμως ὁ Ἀριστείδης ἀμολέρναι τὴν πέτρα πρὸς τὰ πίσω

καὶ τὸ ἀνώφιλιο μὲ οὔλο τὸ βάρος τοῦ πίπτει στοῦ Τζιτζιφιανοῦ τὸ κοπέλι καὶ τοῦ σπᾶ καὶ τὰ δύο του πόδια Ὅλη αὐτὴ ἡ πρὸ ὀλίγου φαιδρὴ παρέα μεταβάλλεται σὲ ἔκθημη μὲ μιὰς καὶ τὰ κοπέλια ἀγωνίζονται τώρα νὰ φορτώσουν τὸν τραυματία σὲνα ξέστρωτο γάϊδαρο, ἐνῶ κλαίει καὶ κτυπιέται ἀπὸ τοὺς τρομεροὺς πόνους καὶ στὰ κλάμματα του τὸν συνοδεύουν καὶ τὰ τρία μικρά του ἀδέρφια καὶ ἡ θλιβερὴ αὐτὴ συνοδεία τραβᾷ κατὰ τὸ χωργιὸ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀριστείδη πὺ ὁδηγεῖ τὸ γάϊδαρο καὶ πὺ γέρνει πάντοτε τὴ κεφαλὴ πρὸς τὸν ἀριστερὸ ὦμο.

* *

Ἐβρεχε ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα καὶ ὅλα τὰ σπῆθια τοῦ χωριοῦ πὺ εἶναι τὰ δώματά των ἀπὸ χῶμα πᾶνε καλὰθι ἀπὸ τοὺς σταλαγματοὺς καὶ ἂν καὶ ἡ ὥρα εἶναι 11 νυκτερινὴ πὺ νὰ κόψῃ ὁ καιρὸς.

Μόνον στὴ παραστιὰ τῇ Μιχάλενας δὲν στάζει καὶ κειὰ εἶναι μαζωμένοι ἐκεῖνη καὶ ὁ Ἀριστείδης πὺ δὲν μιλοῦν καθόλου γιατί δὲν τα πᾶνε καλά, πὺ ἀκατάπαντα τῇ γυρεῖ νὰ τοῦ ψῆνῃ κρέας μὲ τὸ σινάπι. Ὡστόσο φτάνει καὶ ὁ Χοντρογιώργης πὺ τοῦ ἀρέσουν τὰ μασκαράλκια καὶ ὁ Ἀριστείδης ἀμέσως ἔλυσε τὴ γλώσσα του.

Νὰ πάῃς νὰ μοῦ φέρῃς τὸ κουμπάρο ἀπὸ τὸ Φρὲ νὰ παντρευτῷ ἀπέψε λείει μὲ ὅλη τὴ ἐπισημότητα τῆς ἀποφάσεως ὁ Ἀριστείδης καὶ τὸ λείει καὶ τὸ ξαναλέει καὶ πάντοτε ἐπιμένει.

Μὰ πὺ νὰ πᾶω μαυτὸν τὸν καιρὸ πὺ ὁ ποταμὸς τῆς Δεμοσίας εἶναι πλημμυρισμένος, μὰ ὁ Ἀριστείδης δόστου καὶ ἐπιμένει:

Καὶ τί διάλογο θὰ τὴν κάμῃς τὴ γυναῖκα, τοῦ λείει ὁ Χοντρογιώργης ἀφοῦ εἶδε πῶς δὲν ξεμπλέκει εὐκολὰ μὰ ὁ Ἀριστείδης σιωπᾷ.

Ἄν δὲν μοῦ πῆς τί θὰ τὴν κάμῃς δὲν πᾶω νὰ σοῦ φέρω τὸν κουμπάρο. Ὅτι τὴν κάνουνε οὔλοι ἀπαντᾷ ὁ Ἀριστείδης. Μὰ ἀνὲ θέλῃς νὰ μάθῃς καὶ νὰ κατέῃς ἔντα τὴν κάνουνε τὴ γυναῖκα νὰ πάῃς τὴ νύκτα στοῦ Στεφανῆ τὸ παραθύρι καὶ νὰ στέξῃς ταυτὶ καὶ νὰ ξανοίγῃς ἀπὸ τὴ χαρά μὰ μὰ μέσα.

Δὲν ἔχρειάζονται περισσότερα γιὰ νὰ πεισθῇ κανένας πῶς τὸ μυστήριον αὐτὸ τόχει ξεδιαλύνει ὁ Ἀριστείδης

ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΑΣ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ

ΑΝΕΥ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΘΑ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΗ

*Αναδημοσιεύομεν κατωτέρω άρθρον ἐκ τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς τῶν Ἀγροτῶν» ὄργανον τῆς Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν διότι φρονούμεν ὅτι ἐκφράζει μὲ ζωηρότατα χρώματα τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔντασιν τοῦ προβλήματος τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει ἡ Ἑλληνικὴ ὑπαίθρος.

ΣΟΥΦΛΙ, Σ)βριος.—Χάρις εἰς τὸν ἡρώισμόν καὶ αὐτοθυσίαν τοῦ ἔθνικοῦ μας στρατοῦ, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀσφάλεια ἀποκατεστάθη καὶ πάλιν εἰς τὴν πολυπαθὴ περιφέρειαν τοῦ νομοῦ ἡμῶν καὶ ὁ ἐπαναπατρισμός τοῦ πληγέντος ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῇ βοηθείᾳ τοῦ κράτους πραγματοποιεῖται ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ μὲ γοργὸν ρυθμόν. Πολλὰ εἶναι τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ὁ ἐπαναπατριζόμενος ἔχει ν' ἀντιμετωπῇ ἐπάνω εἰς τὰ συσσωρευθέντα ἐρείπια τῆς ἀγροτικῆς του περιουσίας. Μὰ ἀπὸ ἓνα, ἴσως ἐκ τῶν σοβαρωτέρων, θὰ ἀνέμενε ὅτι τὸ κράτος θὰ τὸν εἶχε ἀπαλλάξει τοῦλάχιστον κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη μέχρι τῆς ἀνορθώσεώς του. Πρόκειται διὰ τὴν φορολογίαν πρὸς συντήρησιν τῶν ἀγροφυλάκων του. Τὰ ὄργανα ταῦτα ἀποτελοῦν τὸν πολυτιμώτερον συμπαραστάτην του εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπιβιώσεώς του καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν προϊόντων τοῦ τιμίου ἰδρώτος του. Κατὰ τὴν προκολεμικὴν περίοδον, ὅτε ἡ ἀγροτικὴ

οἰκονομία εὕρισκετο εἰς τὴν καλυτέραν ἀνθοσίᾳ τῆς, οἱ ἀγροφυλάκες ἐμισθοδοῦντο ἐκ τοπικῶν κατὰ νομοὺς ταμείων ἀγροφυλακῆς, οἱ πόροι τῶν ὁποίων ἐξασφαλιζόντο ἐν μέρει ἀπὸ εἰσφορὰς τῶν γεωργοκτηματιῶν καὶ ἐν μέρει ἐκ τῶν διαπυλίων τελῶν. Σήμερον ὅτε ἀγροτικὴ οἰκονομία δὲν ὑπάρχει, τοῦλάχιστον εἰς τὰς βορείας ἐπαρχίας, καλεῖται ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμός νὰ ἐπωμισθῇ ὁλόκληρον τὸ βάρος τῆς συντηρήσεως τῶν ἀγροφυλάκων δι' ἀναλόγου ἐρατικῆς εἰσφορᾶς τὸς τὰ ταμεῖα ἀγροφυλακῆς διότι—λέγει—κατηργήθησαν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναπληρώσεως τῶν οἱ ἐκ τῶν διαπυλίων τελῶν πόροι αὐτῶν. Τοῦτου καθισταμένου, ὡς εὐνό-

Πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ἡ θέλησις τοῦ νόμου ὁ ὁποῖος δὲ ἐξασφαλίζει τὸ δίκαιον παντὸς τιμίως ἐργαζομένου.

ἦτον, ἀδυσία του ἐκ τῶν πραγμάτων, ἀπειλεῖται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἀθρόα ἀπόλυσις τῶν τόσων πολυτίμων αὐτῶν στοιχείων ἑλλείψει πόρων πρὸς μισθοδότησιν των.

Καὶ ἐρωτᾶται: Εἶναι πραγματικὴ ἐνέργεια αὐταὶ ἐχεφρονοῦντος κράτους, ὅταν διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς παρέχει πᾶσαν διευκόλυνσιν καὶ ὑποβάλλεται εἰς κάθε ὕλικὴν θυσίαν διὰ τὸν ἐπαναπατρισμόν τῶν ἀγροτικῶν / πληθυσμῶν καὶ τὴν ἐπανεπίδοσιν των εἰς τὰς ἀγροτικὰς τῶν ἀσχολίας καὶ διὰ τῆς ἐτέρας ἀφαιρεῖ πάντα ταῦτα εἴτε ὑπὸ μορφήν δυσβαστάκτων καὶ ἀδικαιολογητῶν φορολογικῶν εἰσφορῶν, εἴτε ὑπὸ μορφήν ἐγκαταλείψεως τῆς φρουρήσεως τῶν ὑπὸ παραγωγὴν ἀγαθῶν των.

Καὶ εἰς περίοδον ποῖαν ταῦτα; Ὅταν τὰ πάντα κείνται εἰς ἐρείπια καὶ ὅταν ἐκ τῆς τέφρας των ἀναμένομεν τὴν ἐκπῆδησιν τῆς νέας ἀγροτικῆς οἰκονομίας.

Δὲν θὰ ἦτο δυνατόν, ἀντὶ τῆς ἀστόχου ταύτης καὶ ἐντελῶς ἀκαίρου ἐνεργείας, νὰ ἐπεδεικνύετο ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἡ ἐπιβαλλομένη κατανόησις καὶ συναλοθησις τῶν πραγματικῶν εὐθυνῶν των καὶ ἀντὶ δι' ἐνός νόμου νὰ καταργῶσι τοὺς πόρους τῶν ταμείων ἀγροφυλακῆς μετ' ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας διὰ τὰς ἐπὶ τῆς ἀναρρωνοῦσης ἀγροτικῆς οἰκονομίας συνεπειάς, νὰ ἐπελαμβάνοντο τῶν ἐνδεκνυομένων μέτρων ἀναπληρώσεως των δι' ἐτέρων τοιούτων; Λύσεις εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξουν πολλαί. Ἀρκεῖ μόνον θέλησις καλὴ νὰ ὑπάρξῃ. Ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν πρώτην τοῦλάχιστον χρονικὴν περίοδον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναληφθῶσι αἱ δαπάναι συντηρήσεως τῶν ἀγροφυλάκων, ὡς εἶναι τὸ μόνον φυσικόν καὶ λογικόν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦτου τοῦ δημοσίου. Ἐν ἀνάγκῃ ἂς χορηγηθῇ δανειακὴ ἐνίσχυσις παρ' αὐτοῦ πρὸς τὰ ταμεῖα ἀγροφυλακῆς. Τέλος ἂς ἀναπληρωθῶσιν οἱ ἀπολεσθέντες ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν διαπυλίων τελῶν πόροι αὐτῶν δι' ἐπιβολῆς ἀνίστοχου φορολογίας ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσγομένων ἀγαθῶν ὡς ἐγένετο διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ὁμοίων φόρων τῶν δήμεων. Πάντως ἓνα πρᾶγμα πρέπει νὰ τονισθῇ: 1) Ὅτι γεωργία ἄνευ παραλλήλου ἀγροτικῆς ἀσφαλείας οὐδέποτε θὰ εὐδοκίμησῃ ἐν Ἑλλάδι, τοῦτο δὲ πολὺ περισσότερο ἰσχύει σήμερον, καὶ 2) Ὅτι ὡς ἔχει σήμερον ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία καὶ δὴ εἰς τὰς πληγείσας ἐκ τοῦ συμμορισμοῦ περιφέρειας, εἶναι τοῦλάχιστον ἀνόητον νὰ ὑποστηρίξῃ τις ὅτι δύναται ἐγκαταλεῖσθαι τὴν ἐντελῶς μόνον νὰ ἐπαρκοῦν εἰς τὰς δαπάνας διατηρήσεως τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας. Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα ὅπερ δὲν θὰ ἔπρεπε ἐπαναπατριζόμενος ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμός νὰ ἔχη ἀντιμετώπισιν.

ΑΘΑΝ ΣΠΥΡΟΥΔΗΣ

Πρόεδρος Ἐν. Σ)μῶν Σουφλίου

ποῦ οὐλοῖ τὸν νομίζανε ζαβὸ γιὰτὶ γύρευε ὅλο χρέος μὲ τὸ σινάπι καὶ δὲν ἔτρωγε τὴν κεφαλὴ τοῦ διάνου γιὰτὶ μοιάζει μὲ ὄφι καὶ πῶς καμμιὰ βραδυὰ ἀπὸ τίς πρῶτες τοῦ γάμου τοῦ Στεφανῆ πού τὸν εἶχαμε καὶ σημαιοφόρο εἶχε παρακατέψει ἀπὸ τὸ παραθύρι πού εἶναι κατὰ τὴ μεριὰ τοῦ δρόμου καὶ εἶναι πολὺ χαμηλὸ καὶ εἶχε παρακολουθήσει μὲ προσοχὴ τί γινότανε μέσα. Καὶ ἡ Μιχάλενα πού ἔσπασε τὴν πέσα ἀφ' οὗ μετάνιασε τὸ τοῖσδ' ἐμὲ τὴ μαλοτύ' α εἶπε «ὁ τρωζὸς τὰ ξέρει λίγα μὰ εἶνε οὐλα γιὰ δικό του συμφέρο».

Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΩΡΓΑΚΗΣ

Δημοσιεύομεν παρακάτω εις δύο συνέχειας τὸ ἀποσταλὲν καὶ εἰς ἡμᾶς τεύχος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνασυγκροτήσεως Κρήτης ἃν καὶ ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, λόγῳ τῆς μεγάλης σημασίας τοῦτου διὰ τοὺς χωρικοὺς μας. Σκοπεύομεν δὲ νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰδικῶς περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὸ ἐπόμενον:

Ἡ Κ.Ε.Α.Κ., ἰδρυθεῖσα ὅπως ἐπιδίδωξη τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀργάνωσιν τῆς πάσης φύσεως δραστηριότητος καὶ οἰκονομίας τῆς Κρήτης, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καλλιτερεύσεως τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τῆς οἰκουμένης ἐπαγγέλλεται, ἀπευθύνει διὰ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου τῆς πρὸς τοὺς ἐλαιοκαλλιεργητὰς τῆς νήσου ὑποδείξεις τινας. Αἱ ὑποδείξεις αὗται ἔχουν σκοπὸν νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐλαιοκαλλιεργητῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὀρισμένων ἐργασιῶν [αἱ ὁποῖαι καλῶς καὶ ἐγκαίρως ἐκτελοῦνται θ' αὐξήσῃ καὶ θὰ στερεοποιήσῃ τὴν παραγωγὴν τῶν ἐλθῶν καὶ τοῦ λαδίου ἄφ' ἑνὸς καὶ θὰ καλλιτερεύσῃ τὴν ποιότητα τοῦ λαδίου ἄφ' ἑτέρου.

Ἀρχίζομεν μὲ τὴν ἐλαιοκαλλιέργειαν καὶ τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν, γιατί εἶναι ἡ σοβαρώτερη ἀπασχόλησις τῶν Κρητῶν ἀγροτῶν. Ἡ κρητικὴ ἐλαιοπαραγωγὴ συμβάλλει ἐξ ἄλλου κατὰ 25 ο/ο εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ἐλαίου τῆς Ἑλλάδος. Ἀξίζει, λοιπόν, ν' ἀσχοληθῶμεν πρῶτα μὲ τὴν πλουτοπαραγωγικὴν αὐτὴν πηγὴν, ἡ ὁποία τόσο πολὺ συνετέλεσε ἕως τώρα, καὶ πρόκειται, τυγχάνουσα κάποιας προσοχῆς, νὰ συντελέσῃ πολὺ περισσότερον εἰς τὸ μέλλον, εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ Κρητὸς καὶ παντὸς ἐλαιοκαλλιεργητοῦ. Θ' ἀκολουθήσῃ παρόμοιοι ὑποδείξεις καὶ διὰ τοὺς ἄλλους γεωργικοὺς κλάδους ὅπως τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἀρδεύσεως καὶ τῆς ὕδρευσεως τῆς ἐσπεριδοκαλλιεργείας, τῆς μεγάλης καλλιέργειας, τῶν γεωργικῶν βιομηχανιών, τῆς τοῦ ὑπογείου πλούτου, τῆς ὑγιεινῆς, τοῦ τουρισμοῦ τῆς ἐκπαίδευσως (γενικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς), τῆς ἀλυσίας, τῆς συγκοινωνίας, τῆς βιομηχανίας κλπ. πλουτοπαραγωγικῶν δραστηριοτήτων.

Ἀρχίζομεν ἀπὸ ἑνα γεωργικὸν κλάδον, τὴν ἐλαιοκαλλιέργειαν, γιατί ἡ γεωργία εἶναι ἡ κυρίᾳ ἀπασχόλησις τῶν Κρητῶν, καὶ γιατί ἔχουμε μελετήσει πλήρως τὰς γεωργικὰς ἀνάγκας τῆς Κρήτης καὶ εἰμεθα εἰς τοιοιοί, ἀποκτώντες τὰ μέσα, νὰ τὴν

Η ΕΛΛΗΝ

ὁργανώσωμεν νὰ τὴν κάμωμεν πολυλαπασίως παραγωγικωτέραν. Οὕτω, ἀποκτώντες τὰ ὕλικά μέσα δυνάμεθα ἀμέσως νὰ ἐγκαταστήσωμεν Γεωργικὸν Ἰνστιτούτον ἐρεύνης καὶ ἐφαρμογῶν μὲ εἰδικούς σταθμοὺς καὶ τμήματα **Γεωργικῆς, Ὑδροαλικῆς, Δενδρονομίας** (Τμήματα καρποφόρων δένδρων, ἐλαιοκομίας, ἐλαιουργίας, Συντηρήσεως ἢ Βιομηχανοποιήσεως προϊόντων, τῶν δένδρων καὶ τοῦ κήπου, μὲ ὅλους τοὺς τρόπους (ἐφηρμοσμένης φυτοπαθολογίας καὶ ἐντομολογίας, λαχανοκομίας καὶ σποροπαραγωγῆς) **Ἀμπελοφυτίας** (τμήματα πολλαπλασιασμοῦ, προστασίας κατὰ τῆς φυλλοξήρας καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων ἀμπέλου) **Μεγάλης Καλλιέργειας, Ζωοτεχνίας ἢ Κτηνοτροφίας** (τμήματα γαλακτοκομίας, τυροκομίας κτλ.) **Γεωργικῆς Χημείας** καὶ **Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας**. Τὸ Ἰνστιτούτον θὰ ἐφαρμόζῃ τὴν ὑπάρχουσαν γνῶσιν καὶ θὰ ἐρευνᾷ καὶ λύῃ κάθε ζήτημα ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν γεωργίαν καὶ τοὺς συναφῆς πρὸς αὐτὴν κλάδους. Θὰ δοθῇ, δηλαδὴ, τοὺς ἀγρότας νὰ εἶναι καλοὶ παραγωγοί, καλοὶ γεωργοὶ μὴχανοὶ καὶ καλοὶ ἐμποροὶ τῶν πᾶσης φύσεως γεωργικῶν προϊόντων. Μὲ τεχνικὸν σκοπὸν νὰ ἀμειδῶνται οἱ ἀγρόται γιὰ τοὺς κόπους τῶν ὧσιν πρέπει, τοῦλάχιστον ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ τάξεις, καὶ νὰ προσφέρωνται τὰ γεωργικὰ προϊόντα εἰς τοὺς καταναλωτὰς ἄφθονα, ἀρίστης ποιότητος καὶ φθηνά.

Ἡ ἐλλᾶ, γιὰ νὰ καρποφορήσῃ, χρειάζεται νερό καὶ τροφές. Βάζω πρῶτα τὸ νερό γιατί χωρὶς νερό δὲν ὑπάρχει ζωὴ πούθεν καὶ γιατί στὸ νερό διαλύονται καὶ μεταφέρονται οἱ τροφές. Ἄν λείψῃ τὸ νερό ἀπὸ κάθε φυτικῆ καὶ ζωικῆ μορφῆς παύει καὶ ἡ ζωὴ. Ἄν συνεπῶς λείψῃ καὶ ἀπὸ ἐν ἑλλᾶ τὸ νερό, τότε θὰ ξεραθῇ. Ἄν τὸ νερό δὲν λείψῃ ἔντελως ἀλλὰ ὑπάρχει λιγοστό, τότε τὸ δένδρο θὰ κακοσυντηρηθῇ καὶ δὲν θὰ καρποφύῃ. Ἄν τὸ νερό εἶναι κάπως ἀρκετό, τότε τὸ δένδρο θὰ ζῇ καλλίτερα καὶ θὰ καρποφύῃ. Τότε θὰ διαλύῃ τις τροφές ποὺ ὑ-

πάρχουν στὸ ἔδαφος γιὰ νὰ τις θέτῃ στὴν διάθεσιν τοῦ δένδρου πρὸς συντήρησιν καὶ καρποφορίαν. Ἐπειδὴ ὅμως σ' ἕνα δένδρο ποὺ μεγαλώνει κάθε χρόνο καὶ περισσότερο, μπορεῖ νὰ λείπουν τόσο τὸ νερό ὅσον καὶ οἱ τροφές καὶ ἐπειδὴ μπορεῖ νὰ δώσωμεν τις τροφές ὅχι ὅμως καὶ τὸ νερό ποὺ λείπει, θὰ πρέπει νὰ ἐπέμνωμεν, ὥστε νὰ δημιουργηθῇ μὲ ἄλλον τρόπο ἐπάρκεια στὸ νερό καὶ σὲς τροφές.

Ἡ ἐπέμβασις αὐτὴ ὅλο τὸ χρόνο θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

1. Κάθε **Ὀκτώβριον** καὶ κάθε χρόνο, θὰ πρέπει νὰ γίνετα ἕνα ὅργωμα μὲ ὅποιονδήποτε ἐλαφρὸ ἀλέτρι, ἔσ' ὡ καὶ ἂν δὲν ἔχει ὁρέξη. Πρὸ τοῦ ὁργώματος νὰ γίνετα σπορὰ δίκου ἢ κουκιῶν ἢ λουπίνων στὰ ἐδάφη ποὺ γίνονται. Τὸ ὅργωμα αὐτὸ γίνετα κόντρα στὴν κλίσιν τοῦ χωραφιοῦ, ἥτοι γύρω στὸ λόφο καὶ ὅχι σὲ μεγάλο βάθος. Πρὸ τοῦ ὁργώματος σκορπίζεται στὴν ἐπιφάνεια τοῦ χωραφιοῦ φωσφοροκαλιτοῦχο λίπασμα ἢ κοπριά, γιὰ νὰ σκεπασθῇ μὲ τὸ ὅργωμα αὐτὸ ποὺ γίνετα τὸν Ὀκτώβριον. Οἱ σπείροι ἔστω καὶ στὸ ξερὸ, μὲ τὸ νερό ποὺ θὰ πέσῃ ἀργότερα, θὰ βλαστήσουν.

2. Κατὰ **Νοέμβριον—Δεκέμβριον** ἢ ὅταν ὀρμάσουν οἱ ἐλλῆς, νὰ γίνετα συγχρόνως ἡ κλάδευσις καὶ ἡ συλλογὴ τῶν καρπῶν, θὰ ἀφαιροῦνται κατὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν μὲ ἕνα ψαλίδι ὅλα τὰ βλαστάρια στὴ δάσι τους. Οἱ ἄλλοι καρποὶ ποὺ βρίσκονται σκόρπισμένοι σὲ ζωηρότερα βλαστάρια ἢ ὅπου ὅποτε, πρέπει νὰ μαζεύωνται συγχρόνως μὲ κείνους ποὺ βρίσκονται στοὺς ἀφαιρεμένους βλαστούς. Ἡ συλλογὴ τῶν νὰ γίνετα κατὰ προτίμησιν μὲ τὸ χέρι. Συμφέρε καλλίτερα νὰ γίνετα ἔτσι ἡ συλλογὴ ἀπὸ τὸ δένδρο παρὰ νὰ μαζεύωνται οἱ καρποί, ἀφοῦ πέσουν μόνοι τους, ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Συμφέρε ἔτσι, ὅχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως ἐργατικῶν παρὰ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος τοῦ λαδίου ποὺ θὰ βγῇ ἀπὸ τοὺς καρπούς. Γιατὶ γεροὶ καρποί, ὅπως θὰ εἶναι οἱ μαζεύοντες ἀπὸ τὸ δένδρο καὶ ἀλεθόμενοι φρέσκοι, δίδουν ἀρίστης ποιότητος λάδι. Χάριν δὲ τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ποιότητος τοῦ λαδίου ποὺ θὰ βγῇ ἀπὸ γερὲς ἐλλῆς ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ἡ κατὰ τὰ ἄλλα καταδικαστέα πρᾶξις, τὸ ράβδισμα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΕΡΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Ἔχουν παρέλθει τέσσαρα καὶ πλέον ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὅπου τὰ πυροβόλα τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἐσίγησαν καὶ παρ' ὅλον τοῦτο, ἡ σύγκρισις, ἡ ἀβεβαιότης καὶ τὸ χάος ἐπικρατοῦν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ κόσμου. Παρὰ τὰς διακηρυχθείσας κατὰ τὸν πόλεμον ἀρχάς, παρὰ τὰς προσπάθειάς δι' εἰρηνικὴν διευθέτησιν τῶν διαφορῶν, παρὰ τοὺς ὁργανισμοὺς εἰρήνης καὶ τὰ τόσα συνέδρια, τὸ φάσμα τοῦ ἀτομικοῦ πολέμου πλανᾶται κάθε μέρα καὶ ἀπεληκτικότερον εἰς τὸν σκοτεινισμένον ὁρίζοντα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐνα πρᾶγμα ἔχει καταστή σαφές. Ὅτι ἡ εἰρήνη τῆς ἀνθρωπότητος ἔχει θεμελιωθεῖ ἐπὶ ἐντελῶς ἀσταθοῦς βάσεως. Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν δύο συγκροτημάτων εἰς τὰ ὅποια διεχωρίσθη ὁ κόσμος, εἶναι τόσον ὀξεῖα καὶ καθολικὴ, ὥστε ἐκ πρώτης ὄψεως καθ' ἑστὴς ἰδέας συνεργασίας ἢ ἀκόμη καὶ συνυπάρξεως νὰ φαίνεται ἀπραγματοποίητος, παρὰ τὰς διακηρύξεις περὶ καλῶν προθέσεων ἐκατέρωθεν.

Τόσον ἡ ἀντίθεσις ἐπὶ τοῦ Γερμανικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κλπ. ὅσον καὶ ἡ ὀξύτης εἰς κάθε συζήτησιν παντὸς θέματος, ἔχουν σημεῖον ἀφαιτηρίας τὴν καθολικὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ τῶν δύο κόσμων, καὶ σκοπὸν τὴν κατάληψιν ὑπὸ ἐκάστου κατὰ τὸ δύνα τὸν πλέον εὐνοϊκῶν θέσεων. Ὡς ἐκ τούτου τὰ λεγόμενα Ἐνωμένα Ἕθνη κατήντησαν πρᾶγματι «Διηρημένα Ἕθνη». Συζητοῦν τὰ ζητήματα διαφωνοῦν καὶ τὰ παρεμπόμπουν. Ὄχι μὲν τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἢ γίνονται χρόνια τὰ ζητήματα, ὅτε καθίστανται μόνιμος ἀπειλή, ἢ λύονται κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον ὅποτε ὁ Ο.Η.Ε. δὲν ἔχει εἰ μὴ νὰ ἐπικυρώσῃ μίαν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν χαρὰν ἢ τὴν θλίψιν του. Ἡ ἀδυναμία αὐτῇ τοῦ Ο.Η.Ε. εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς διαπιστωθείσης ἀνωτέρω μόνιμου καὶ καθολικῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν δύο συνασπισμῶν.

Καὶ μερικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ὅλης καταστάσεως. Αἱ Ἀντι καὶ δημοκρατικαὶ χώραι προχωροῦν μὲ σημαντικὰ γρήγορον

ρυθμὸν εἰς τὸν δρόμον τῆς οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως χάρις εἰς τὴν βοήθειαν ἐκ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ καὶ τὴν ἐργατικότητα τῶν λαῶν των. Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι ἐξαιρετικὰ σημαντικὸν διότι ἀφαιρεῖ τὸ ἔδαφος κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν προσπάθειαν διεισδύσεως εἰς τὴν Ἀντικὴν Εὐρώπην, καὶ σταθεροποιεῖ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς δύσεως ἐπὶ σαφῶς δημοκρατικῶν βάσεων. Τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ ἡγεῖον παράγοντα εἰς τὴν διεξαγομένην πάλιν μεταξὺ τῶν δύο συνασπισμῶν καὶ ὁδηγεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν ὁλῶν τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν μελλοντικὴν ὁργάνωσιν τῆς Εὐρώπης.

Ἄλλο βασικὸν χαρακτηριστικὸν τῆς ὅλης καταστάσεως εἶναι τὸ ἐπιτευχθὲν ῥῆγμα εἰς τὰς χώρας τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ μὲ τὴν πλήρη πλέον ἀποχώρησιν τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ τὴν ἐκδηλουμένην ἔντονον ἀντίθεσιν μεταξὺ ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς Κόμμινφόρμ. Τὸ γεγονός τοῦτο δέον ὅπως ἐκτιμηθῇ θεόντως διότι ἀποτελεῖ τὴν πρώτην περιπτώσιν τοιαύτης ἀντιθέσεως καὶ ἀνοίγει μίαν ἀγνωστον θύραν, ἡ ὅποια δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς πλήρη κατάρρευσιν τοῦ σατανικοῦ μπλόκ.

Ἐναντι τοῦ γεγονότος τούτου ἡ μὲν Δύσις ἐφάνη πολὺ δυναμικὴ, ἐνῶ αἱ λοιπαὶ χώραι τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ, κινοῦνται δραστηρίως πρὸς δύο κατευθύνσεις. Ἀφ' ἑνὸς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ Τίτο καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ὁποῖον ἐκπρὸςωπεῖ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ πέριξ αὐτοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος καὶ ἐξυγιαντικῆς ζώνης, καὶ ἀφ' ἑτέρου προετοιμάζουν ὀλόπλευρον ἐπίθεσιν ἐναντίον του. Τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἐκτιμηθῇ ὁλως ἰδιαιτέρως καὶ νὰ ἀντιμετωπισθῇ μετὰ θάρρους, διότι τυχὼν κατάρρευσιν τοῦ Τίτο θ' ἀποθαρρύνῃ καὶ κάθε ἄλλον καὶ θὰ σταθεροποιήσῃ σημαντικὰ τὸ γόητρον τοῦ συνασπισμοῦ θὰ δημιουργήσῃ δὲ πρόσθετον ἀπειλή κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Πρέπει ὅμως ἐκ παραλλήλου νὰ ἐξουδετερωθῇ διὰ καταλλήλου προπαγάνδας καὶ ἡ προσπάθεια τῆς

Μόσχας νὰ δημιουργήσῃ ἐξυγιαντικὴ ζώνη ἵνα μὴ ὁ Τιτοϊσμός μεταδοθῇ καὶ εἰς ἄλλας χώρας τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ. Τὸ πρόβλημα δὲ τοῦτο εἶναι καὶ τὸ πάντων δυσχερέστερον, καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀγὼν ὁδηγεῖ τὴν ἀνατολὴν εἰς ἄμυναν καὶ τὴν δύσιν εἰς ἐπίθεσιν καὶ μάχιστα εἰς τὸ ἀσθενέστερον σημεῖον τοῦ σλαβοκομμουνιστικοῦ κόσμου, καθόσον τὸ πνεῦμα τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ὁποῖου φορεῖς κατέστη ὁ Τίτο, εἶναι βαθεῖα ἐξωμένο στὶς ψυχὰς τῶν ἀνατολικῶν λαῶν καὶ γεννᾷ ἐν τονωτάτῃ παρορμήσει δι' ἀγῶνας καὶ θυσίας χάριν τῆς ἀνεξαρτησίας. Αὐτὰ ἐν ὀλίγοις ἐπὶ τῆς διεθνούς καταστάσεως.

Ἐκ παραλλήλου ἡ κατὰστασις εἰς τὴν χώραν μας παρουσιάζει σημαντικὴν βελτίωσιν. Αἱ νίκαι τοῦ θρυλλικοῦ ἐθνικοῦ μας στρατοῦ σταθεροποιοῦν τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἐδραίωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας μας καὶ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως. Τὸ Ἕθνος ἀνασαίνει πλέον. Ἀπαιτεῖται ὅμως ἔντονος προσπάθεια περισυλλογῆς πειθαρχία καὶ σύνεσις. Σήμερον περισσότερον παρὰ ποτὲ ἐπιβάλλεται νὰ τεθῇ ὑπεράνω ὁλῶν ἡ Ἑλλάς.

Ἐχομεν ἀνάγκην Νόμου κράτους ἡγεσίας, καὶ δημιουργικῆς πνοῆς.

Ὅλ' αὐτὰ θὰ ξεπηθήσουν ἀπὸ ἕνα νέον Κίνημα Ἐθνικῆς Ἀναγέννησης ὡς τὸ ὁποῖον ἀρχίζει νὰ διαμορφώνεται μέσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἐνδόξου καὶ ἱστορικοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ἡ Ἑλλάς ἐπανευρίσκει τὸν ἑαυτὸν της.

Ἡ δυνατὴ πνοὴ τῆς φιλελευθέρου ἰδεολογίας, ζυμωμένη μὲ τὸ ἡρωϊκὸν καὶ μαχητικὸν πνεῦμα τῆς Νέας Ἑλληνικῆς γενιᾶς θὰ ροβολήσῃ πάνω ἀπὸ τίς κορυφὰς τοῦ Γαίμου ὅπου ἔστησαν περὶ φανὴ τὴ γαλανόλευκο, γιὰ νὰ γεμίσουν δημιουργικὸν παλμὸν καὶ ζωτάνια τὸν σκληρὸ δοκιμαζόμενον ὁργανισμὸν τοῦ Ἕθνους. Καὶ θ' ἀντηχήσῃ καὶ πάλι τὸ γνωρίζομα τραγοῦδι τοῦς κάμπους τίς πλαγιὰς καὶ τὸ ἐργαστήρι καὶ θὰ ξεπηδήσῃ

ΛΗΣΤΑΙ & ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

Τὸ προχθесινὸν ἐγκλημα τῶν λειψάνων τοῦ συμμοριτισμοῦ εἰς τὸν Νομόν μας, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀποπειραν ληστείας τὴν ὁποίαν ταυτοχρόνως ἐπεχείρησαν, ἀποδεικνύει τὸ μέγα αἶσχος εἰς τὸ ὅποῖον ἐξεφυλίσθη ὁ συμμοριτισμὸς καὶ συγχρόνως τὸ ἐγκληματικὸν ὄργιον διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ἱκανός. Οἱ δολοφόνοι ληστοσυμμορίζονται μποροῦν νὰ κρύπτονται κάπου καὶ ν' ἀναμένουν μίαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ διαπράξουν ἕνα ἐγκλημα ὥς κοινοὶ λησταὶ καὶ δολοφόνοι. Αὐτοὶ ἔχουν πωλήσει τὸ τομάρι τους. Μὰ θὰ πρέπει καὶ κάποιοι νὰ τοὺς βοηθοῦν καὶ νὰ τοὺς υποθάλλουν ποικιλοτρόπως. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀκατανόητον. Οἱ συνεργοὶ αὐτοὶ τῆς ἐγκληματικῆς καὶ δολοφονικῆς δράσεως, πρέπει ν' ἀναζητηθοῦν συστηματικῶς νὰ ἐξευρεθοῦν καὶ νὰ ἔξουν ὠθοῦν χωρὶς κανένα δισταγμόν. Μόνον μ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καταστοῦν ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν δρᾶσιν οἱ ληστοσυμμορίζονται καὶ θὰ ἐξουδετερωθοῦν τὸ συντομώτερον. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τούτου, καθίσταται ἀναγκαία ἡ μεθοδικὴ ὁργάνωσις ἐνὸς καλοῦ δικτύου πληροφοριῶν, τὸ ὁποῖον θὰ μπορέσῃ νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς καὶ ν' ἀνακα-

..... μέσα ἀπ' τὰ ἐρεῖπια καὶ τὰ συντερίμια μιὰ Νέα Ἑλλάς. Ἑλλάς ποῦ θὰ πιστεύει στὸν ἑαυτὸ της καὶ τὸ μέλλον της. Μὲ Ἑλληνες ἔχοντας πλήρη συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων μὰ καὶ τῶν δικαιωμάτων των. Μιὰ ἀληθινὴ Ἑλλάδα μὲ ἀληθινούς Ἑλληνες.

«ΜΑΧΗΤΗΣ»

λύψῃ τοὺς διαφόρους τροφοδότας καὶ συνδέσμους, οἱ ὁποῖοι ἐννοοῦν κατὰ τὸν πλεόν ἐγκληματικὸν καὶ ἐπιπόλαιον τρόπον νὰ υποθάλλουν κοινούς ληστὰς καὶ δολοφόνους. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οὐδὲν τὸ θετικὸν ἐγένετο. Εἰς τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἡ μὲχρι σήμερον συντήρησις τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ συμμοριτισμοῦ παρὰ τὴν τόσον ἐπίμονον καὶ συστηματικὴν κατανδίωξίν του.

Ὁ «Μαχητὴς» υποβάλλει τὰ θερμά του συλλυπητήρια πρὸς τὸν ἀγαπητὸν κ. Βουτυράκη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του, καὶ ἐκφράζει τὴν βαθυτάτην θλίψιν του διὰ τὸ βαρὺ τοῦτο ἀύχημα εὐχόμενος τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

Ἡ κοινότης Σκλαβοπούλας παρέχει ἕνα ξεχωριστὸ παράδειγμα δραστηριότητος καὶ δημιουργικῆς ἐργασίας. Μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος καὶ μὲ τὴν ἀκούραστον δραστηριότητα τοῦ γραμματέως κ. Πέτρου Πετράκη ἡ ἀπομονωμένη καὶ πτωχὴ κοινότης ἔχει κατορθώσῃ νὰ ἐπιτελέσῃ σοβαροτάτας προόδους.

Ἀνεκαίνησε πλήρως τὸ ἡμικατεστραμένον σχολεῖον της, ἤρχισε τὴν ἀνέγερσιν ὠραίας ἐκκλησίας καὶ πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο ἐπίσης ἡ ἐναρξὶς τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων τοῦ χωρίου δι' ἐξέδων καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τὸ κράτος ἀνέλαβε τὴν ὑποχρῶσιν νὰ παραχωρήσῃ τὰ τοιμέντα τὰ ὁποῖα θέλωσι ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων.

Συγχαίρομεν θερμότατα τοὺς ἀξιολάτους κατοίκους καὶ ἰδιαίτερως τὸν γραμματέα τῆς κοινότητος κ. Πετράκην καὶ τῶν εὐχόμεθα πλή-

ρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον τους, συνηγοροῦμεν δὲ ὅπως τῶν παρὰ σχετῆ πᾶσα συνδρομῇ ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ καλοῦμεν κάθε κοινότητα νὰ ἀναπτύξῃ ἀνάλογον δραστηριότητα χάριν τῆς προκοπῆς καὶ τῆς εὐνμερίας της.

ΠΑΝΕΘΥΜΟΣ

Ἐκ μέρους τῶν κατοίκων Πανεθύμου ἐκφράζομεν τὰς θερμότητας εὐχαρστείας μας πρὸς τὰς ἐδῶ ἀρχὰς καὶ ἀρμοδίας ὑπηρεσίας διὰ τὴν χορήγησιν τοιμέντων διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικῶν ἔργων τοῦ χωρίου μας.

Διὰ τοὺς κατοίκους Πανεθύμου
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΧΑΡΑΛ. ΜΑΛΑΝΔΡΑΚΗΣ

Οἱ αὐτοὶ κάτοικοι Πανεθύμου παρακαλοῦν τὸν κ. Ὑπουργόν καὶ τὴν Ἀρμοδίαν Ὑπηρεσίαν ὅπως τῶν παραχωρήσῃ ἐν αὐτοκίνητον ἕνα με ταφέρουν ἀμμοχάλικον πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων διότι ἄλλως κινδυνεύουν νὰ παραμείνουν τὰ ἔργα ταῦτα ἡμιτελῆ καὶ νὰ καταστραφούν.

ΝΙΟ ΧΩΡΙΟ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Πολλοὶ κάτοικοι τοῦ Νέου Χωρίου Ἀποκορώνου μᾶς παραπονοῦνται ὅτι παρὰ τὰ ἐπανειλημένα διαβήματα καὶ αἰτήσεις των πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως διὰ τὴν χορήγησιν ξυλείας, οὐδεμία σχεδὸν ἀπάντησις ἐλήφθη ἢ βοηθία ἐδόθη. Τὸ χωριὸ αὐτὸ ἔχει ὑποστεί, ὥς ὅλοι γνωρίζομεν, μεγάλας ζημιὰς ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατὰ τὸ 1944 ὅτε ἐξ αἰτίας φόνου δύο γερμανῶν ἐξεκαίνωθη καὶ ἐλεηλατήθη ὑπὸ τῶν γερμανῶν πλήρως. Μόνον τοὺς τοίχους καὶ τίς στέγες ἀφίσαν εἰς τὰ σπίτια. Καρέκλες τραπέζια κρεβάτια προίκες σκεπάσματα ἐπιπλασκεύη, τὰ πάντα ἀπὴχθησαν ἐνῷ ὅτι ἄλλο ὑπῆρχε λάδι, κρασί, γεννήματα κατεστράφησαν. Ἐτοί τὸ χωριὸ ἀπεγυμνώθη πλήρως καὶ οἱ κάτοικοι του παρὰ τὸ ὅτι παρήλθον πλεόν τῶν τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν ἐντελῶς ἀπογυμνωμένοι ἀπὸ κάθε χρειῶδες διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν των. Ἀπευθύνουν λοιπὸν οἱ κάτοικοι καὶ θερμὴ παράκλησιν πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ὅπως ἐνδιαφερθοῦν κάπως διὰ τὴν τύχην των.